

NAŠA LUČ

maj 2007, letnik 56, številka 5

MESEČNIK ZA SLOVENCE PO SVETU

Utrinki s praznovanja

100-letnice Rafaelove družbe in 100. pastoralne konference Zveze

Skupinski posnetek udeležencev 100. pastoralne konference Zveze

Narodni ravnatelj, mariborski pomožni škof dr. Peter Štumpf, celjski škof dr. Anton Stres in predsednik Zveze msgr. Janez Pucelj

Predstavniki slovenske države na slavnostnem sprejemu

Po napornem delu je vedno čas tudi za sproščeno razpravo.

Novinarska konferenca ob stotinah Rafaelove družbe in Zveze

Slovenski okteti je s svojim nastopom obogatil praznovanje dveh stotic.

Dvorana je bila premajhna za vse goste, ki so s svojo navzočnostjo dali priznanje obema jubilejema.

NAŠA LUČ

Glasiło Zveze slovenskih izseljenskih duhovnikov, diakonov in pastoralnih sodelavcev v Evropi za verska, kulturna in narodna vprašanja

100 let
Rafaełove
družbe

Dr. Anton Komotar	2
Leto Svetega pisma	5
Voda	6
»Jezus je rojen iz Device Marije«	7
Fant ni veren	8
Podružnična cerkev Sv. Trojice	9
Po treh letih	10
Rafaełova družba danes	11
Prek vas prihaja Evropa med nas	12
Slovinci zunaj meja RS	13
Na kratko	14
Iz življenja naših župnij	16
Dolgo potovanje k tebi	40
Lučkin kotichek	41
Malo za šalo	42
Oglasi	43

Prva str. ovitka: Tamino Petelinšek: Šmarnice
Druga str. ovitka: Arhiv NL: Utrinki s praznovanja
Tretja str. ovitka: SKM Stuttgart: Pevski seminar
Četrta str. ovitka: Tamino Petelinšek:
Mlinsko kolo

Pomladni meseci so življenje v domovini zaznamovali z dogodki, ki so na različne načine povezni tudi z vami, dragi rojaki po svetu.

Odmevna medijska predstavitev stote pastoralne konference »Zveze slovenskih izseljenskih duhovnikov, diakonov in pastoralnih sodelavcev v Evropi« in 100-letnice ustanovitve Rafaełove družbe

sta domači javnosti še enkrat, bolj na široko, predstavila vaše življenje, zgodovino izseljevanja in skrb domače Cerkve za rojake po svetu. Mnogi so najbrž doma prvič slišali, kako velika množica Slovencev (glede na velikost narodovega telesa) je razseljena po vseh celinah sveta. Zdi se nenavadno, da po neki anketi, ki je bila opravljena v domovini, zelo malo Slovencev ve, kje vse danes živijo Slovenci po svetu. Zagotovo je ta rezultat posledica dejstva, da se v prejšnji državi ni smelo preveč na glas govoriti o izseljenstvu, če pa potem samo o tistem majhnem delu, ki je bil organiziran s strani društev, vodenih in kontroliranih od domače politike, ki ni poznala demokracije, odprtosti ali pa, če hočete, resnice. In toliko let »izkrivljene resnice« je v narodu pustilo tako veliko praznino še na mnogih drugih področjih. Prav zato je bila ta predstavitev za nekatere na nek način velika obogatitev, za druge pa »mentalni šok« ali bolje še en prostor praznine. Samo tako si lahko razlagamo dejstvo, da se navkljub množičnemu vabilu in dobri pripravi nekateri (levo usmerjeni časniki) niti z besedico niso dotaknili tako pomembnega praznovanja. Očitno je ta večdesetletna praznina pustila nepopravljive posledice. Vsa ta nevednost ali pa ignoranca nam pojasnjujeta tudi nepripravljenost dela domače politike, ki nasprotuje predlogu skupine poslancev v državnem zboru, ki so dali pobudo, da bi Slovenci po svetu imeli v državnem zboru svoje izvoljene predstavnike. Nekateri še danes stojijo trdno na miselnih vzorcih »revolucije« in izseljenstvo vidijo kot trn v peti, kot notranjega sovražnika, ne pa kot sestavni del narodovega telesa. Mislim, da to ni le rezultat »nevednosti«, o kateri sem malo prej pisal, ampak del dobro organizirane politike, ki se boji sprememb tudi v domovini. Vsa ta njihova »liberalna usmerjenost« ali pa »socialna naravnost«, ki jo tako radi poudarjajo, da ne govorimo o »nacionalni pripadnosti«, na katero tako radi prisegajo, se takoj razblinijo kot milni mehurček, ko bi lahko vrata odprli novim izkušnjam, novim pogledom, ki so se izoblikovali v demokracijah, ki imajo svojo zgodovino.

Če ne gre drugače, pa vsaj mi sami odprimo okno našega srca in videli bomo, da v naše kraje prihaja mesec maj, mesec šmarnic, pomladnega veselja, ko narava brsti in kliče k življenju. To je tudi Marijin mesec, zato se ji priporočimo za varstvo in blagoslov.

Vse dobro.

Ljubo Bekš

Dr. Anton Komotar

Prvič sva se srečala pred božičnim praznikom v domu starejših Karitas, kjer sedaj prebiva. Sobica, nekaj malega opreme, tako da se obiskovalec lahko usede, fotografije njegovih bližnjih ter seveda spomini, tudi za mladi rod, ki prihaja k njemu. Dr. Anton Komotar je danes že pri 94 letih in čeprav ga srečamo sedaj le še na vozičku in s temnimi očali, ker mu noge in vid odpovedujejo, je vendar v pogovoru in spominu zelo čil in zdrav. Rojen v decembru 1912 njegovo življenje zaznamujejo prva in druga svetovna vojna, borba za slovenski jezik in identiteto, komunistična revolucija v domovini, tujina in številne dežele ter njihove kulture, ki jih je spoznal kot begunec in delavec za vsakdanji kruh. To so tisti dogodki, ki pričajo o bogati izkušnji življenja in zato tudi podlaga, da v tem pogovoru izkušnje podeli tudi z nami.

Gospod Komotar, lahko najprej poveste nekaj o svojih otroških letih?

Otroštvo sem preživel na Vrhniki. Moj oče je tu opravljal poklic notarja. Pred njim je bil na tem mestu neki avstrijski Nемеc, ki je vse akte pisal v nemškem jeziku. Moj oče je s tem prekinil in je tako tudi na tem področju vpeljal slovenski jezik. Oče je o tem pripovedoval in tako sem še kot otrok doživel dobo narodnega prebujanja. Mati je bila poštna uradnica, v družini pa sta bila še brata Ciril in Metod ter sestra Nada.

Ko se pogovarjava o mladostnih letih, povejte, ste tudi vi kdaj kakšno ušpičili?

Spominjam se, ko sem že znal brati in pisati, sem prebiral o nekem indijanskem poglavarju in tako sem si začel domišljati, da sem tudi sam indijanec. Oče in

Od leve proti desni: sin Radko, živi v Švici, dr. Anton Komotar, hči Katrca, živi v Stuttgartu, in sin Toni, živi v ZDA.

mati sta tisti dan v kuhinji pila kavo, jaz pa sem nena doma planil vanjo z lokom v roki, tako da se je mati najprej prestrašila, nato pa takoj tudi ujezila in sem zato moral pobegniti skozi vrata ven!

Ne samo da se je prestrašila in ujezila, ampak se je kasneje verjetno tudi smejala, kakor se sedaj midva! Dobro! In kako je vaše življenje potekalo najprej?

Po osnovni šoli, ki sem jo opravljal na Vrhniki, sem se vpisal na humanistično gimnazijo, kjer smo v dobršni meri tekste prebiral tudi v latinščini in stari grščini, na Univerzi pa sem se odločil za juridično smer. Takrat smo morali obvezno do svojega 27. leta starosti oditi na služenje vojaškega roka in tako me je pot še v Kraljevini Jugoslaviji vodila v Sarajevo, kjer je bila šola za rezervne oficirje.

Sedaj sva že pri vojaških razmerah. Se mogoče spominjate kakšnega dobrega in potem tudi slabega dogodka iz tega obdobja?

Slaba stran takratne vojaščine je bil vsekakor tepež. Večinoma so bili oficirji srbskega in črnogorskega rodu in ti so radi udarili, kar pa je bilo nam Slovencem tuje. Če danes pomislim na razmere v takratni Srbiji, pa nekoliko bolje razumem, zakaj jim je bil tisti tepež kar v naravi. Ti oficirji pa so nas Slovence tudi različno obravnavali. Spominjam se, da sem ob nekem pregledu slabo »napravil« svojo posteljo in dežurni oficir mi je rekel: »Zaradi tega bi moral iti na raport, ampak ker si Slovenec, naj ti bo!«

Anica in Anton Komotar

Kronološko sva v vašem pripovedovanju tik pred letom 1940. Je bilo čutiti ogromno napetosti?

Napetost je bila velika. V Ljubljani so po ulicah kriče prodajali posebni izvod časopisa, v katerem so seznanjali, da je nacistična Nemčija sklenila mirovno pogodbo in prijateljstvo z Rusijo. V naslednjih tednih nam je bilo jasno, kaj to pomeni, saj je Hitler napadel Poljsko in tako se je začela druga svetovna vojna.

Takrat Jugoslavija še ni bila v vojni, vendar se je že dalo slutiti, kakšni časi prihajajo. In če prav vem, ste se ravno takrat poročili s svojo ženo Anico!

Bil sem mobiliziran na Velikih Blokah pri Cerknici in tako s svojo enoto. Drugače pa neke boljše priprave na vojno med Slovenci ni bilo, čeprav se je dalo čutiti, da bomo potegnjeni vanjo. Bil je marec leta 1941, v Beogradu je bil izveden državni udar in oblast je prevzel nek general, kar pa je bilo jasno, da Nemcem ne bo po godu. Tako se je dalo slutiti, da je vojna neizogibna. Takrat mi je prišla nenavadna misel, bi se poročil. Kako to, ne vem, mogoče je bila v ozadju bojazen, da prihajajo silno težki časi. Odpeljal sem se v Ljubljano, poiskal Anico in ji rekel, da bi se poročila. Ona je pristala. Tako sva odšla v župnijo sv. Petra, kjer sva bila konec marca oklicana in tudi poročena. V aprilu se je tudi v Jugoslaviji začela vojna.

Tako sva sedaj že pri medvojnih dogodkih, ki pa za slovenskega človeka pomenijo globoko razdvojenost.

Ja, kajti poleg sovražne zasedbe se je organizirala tudi t. i. OF (Osvobodilna fronta), v kateri so prevladova-

li stalinisti, ki so si predstavljali prihodnjo Slovenijo kot del Sovjetske republike. Slovensko ljudstvo se je tako razdelilo v dva tabora. Kaj to pomeni, sem videl na primeru vasi Ligojna. Partizani so ukazali prekopati cesto in to je ustavilo italijanski vojaški transport. Prišlo je do streljanja, nekaj italijanskih vojakov je bilo ranjenih, partizani pa so se umaknili. Težo dogodka je potem nosila sama vas in njeni prebivalci.

Se lahko ustaviva pri vas?

Sam sem čutil to razdvojenost, videl sem žrtve, doživel umor Ehrlicha, ki je bil oče slovenske državnosti in sem bil tako orientiran proti OF, ki to ni bila. Okupacija pa se je nadaljevala. Leta 1943 so Italijane nadomestili Nemci in aretacije so bile kar pogoste. Velikokrat ponoči nisem spal, ker sem se bal, da me bodo odpeljali. In bili smo že družina, saj se je v januarju leta 1942 rodil prvi sin Tone. Kasneje je v letu 1945 prišla še hči Katrca, v begunstvu pa se je kot zadnji rodil še sin Radko. Sicer pa je bila to doba, ki se je spominjam samo z grozo, ker nisi vedel, ali te bodo odpeljali Nemci ali partizani. Sam sem se umaknil, družina pa je ostala na Vrhniki. Žena je bila, potem ko Nemcev v Sloveniji ni bilo več, že noseča tri mesece v zaporu, iz katerega pa je bila potem izpuščena. Na Vrhniki se je nato rodila hči Katrca in sam čudež je, da je otrok ob vseh teh pogojih preživel. Tu se moram res zahvaliti božji milosti. Sam sem takrat živel nekaj časa v begunskem taborišču v severni Italiji. Po enem letu pa sem izvedel, da se v Trstu nahaja slovenski prevajalski oddelek. Nekaj angleščine sem se naučil in sem se tako s slovarjem v roki odpravil tja. Tam sem dobil službo, začel pa sem tudi razmišljati, kako bi se mi pridružila žena in otroka. Zvedel sem za neko kontrabantko Uršo, ki je iz slovenske strani prihajala sem na itali-

Anica in Anton Komotar s hčerko Katrco in njenim možem Tonetom Strojanom

Zlata poroka Anice in Antona, skupaj s svojimi bližnjimi v cerkvi sv. Konrada v Stuttgartu

jansko. Dogovorila sva se za plačilo in res je vse tri kmalu pripeljala v Tolmin. Tu bi potem morali prečkati Sočo, ki je takrat razmejevala angleško in partizansko cono. Ko so tako hodili do mesta, ki ga je Urša poznala, da bi reko prečkali, so v nos dobili cigaretni dim. Urša je takoj postala pozorna in rekla: »Tukaj nekaj ni v redu, tukaj mora biti skrita patrola. Ne pride mo čez. Nazaj v Tolmin.« Ker pa je Urša sama imela izkaznico za prehod, je z otrokoma neovirano prešla na drugo stran, Anica pa se je morala skriti in čakati. Zopet je bilo potrebno premisliti, kako bi lahko še ona prišla. Zvedel sem, da je v Trstu nek uradnik, ki je za plačilo pripravljen izstaviti tržaško legitimacijo. To sem dobil na ime Ana Voletič in z njo je bil potem prehod možen. Možen samo, če Anice stražar ne bi česa vprašal, kajti drugače bi takoj zaslutil, da nima pravega, primorskega naglasa. Žena je tako zbrala ves pogum in odšla na uradni prehod, ki je peljal na drugo stran. Tam je pokazala izkaznico in imela je izredno srečo, da stražar od nje ni ničesar zahteval. Ko je šla prek mosta, so ji popustili živci in začela je teči. Na drugi stani pa ji je angleški vojak samo odmahnil, naj svojo pot nadaljuje. Ko smo se srečali, je bilo naše veselje seveda veliko, porajala pa so se tudi nova vprašanja. Stanovanja takrat ni bilo moč dobiti, moja plača je bila za celo družino premajhna, tako da smo vzeli status beguncev, ki nas je potem tudi pripeljal v Argentino. Tu je bil takrat slovenski izseljenski duhovnik Hladnik in Peronova Argentina je bila takrat prva država, ki je dopustila naselitev vsem, ne samo posameznikom. S tem se je začel novi čas, ki je bil čas be-

gunstva. To je imelo v sebi nekaj pozitivnega, in sicer da smo bili pred vsakim političnim preganjanjem zaščiteni, in pa tudi nekaj negativnega, kajti delo so brez problema dobili različni obrtniki, za intelektualce pa dela ni bilo. Da bi preživel družino, sem tako začel delati v tovarni, sčasoma pa se je pokazala priložnost tudi zame in zaposlil sem se v knjigovodskem oddelku nekega večjega uvoznega - izvoznega podjetja.

Sedaj se približujeva drugemu delu vašega življenja, ki ga zaznamuje tujina. Živeli ste v ogromnih mestih, kot so Buenos Aires v Argentini, Montevideo v Urugvaju, nato pa ste se vrnili v Evropo, najprej v Švico in sedaj na koncu v Nemčijo, v Stuttgart. Domovina pa je bila verjetno še vedno v vašem srcu!

Že včasih so ljudje na Vrhniki rekli; Pariz, London, Stara Vrhnika, Benetke (se smejeva). Po štiridesetih letih emigracije sem seveda zelo rad zopet obiskal svoje kraje, vendar se je vse korenito spremenilo. In tudi mojih vrstnikov nisem več našel, tako da sem se doma nekoliko čutil tujec.

Gospod Komotar, še zadnje vprašanje. Kaj naj bi bilo tisto vodilno spoznanje, ki ste ga začutili v svojem pestrem življenju?

Mislim, da je to bila objektivnost. K njej sem se trudil in vedno sem želel stvari objektivno preценjevati. K temu sem se vedno nagibal.

Pogovarjal se je in pogovor za objavo pripravil Igor Krašna

Leto Svetega pisma

Svet krščanskih Cerkev v Republiki Sloveniji, v katerem so povezane katoliška Cerkev, Srbska pravoslavna cerkev in Evangeličanska cerkev, je letošnje leto razglasil za leto Svetega pisma, ki traja od 1. januarja do 31. decembra 2007.

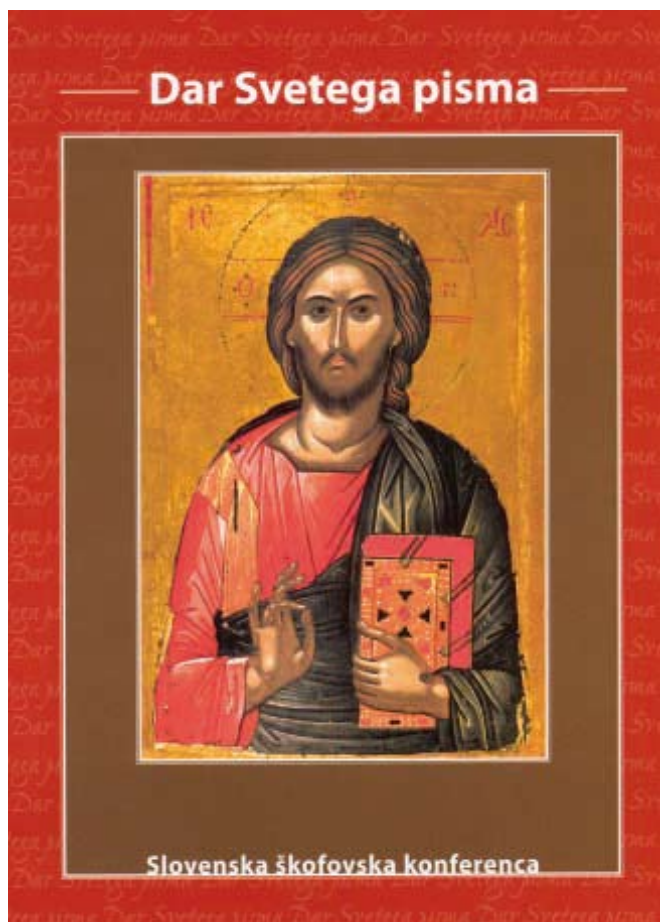
Sveto pismo je temeljni dokument naše duhovne in splošne kulture. Na začetku nastajanja slovenske narodne biti se je njegova božanska vsebina utelesila v vseh oblikah našega jezika in pismenstva. V Brižinskih spomenikih je Sveto pismo prešlo v slovensko besedo in literarno obliko v odlomkih, v 16. stoletju pa je postalo zares slovensko v prvem celotnem prevodu Svetega pisma. Do danes se je v slovenskem jeziku zvrstilo sedem prevodov celotnega Svetega pisma, s čimer je njegova vsebina v slovenski besedi našla svoj dom na vseh področjih zasebnega in družbenega življenja ter kulture. S Svetim pismom v slovenskem jeziku smo se uvrstili med najbolj kulturne, napredne in trdožive evropske narode, ki jim svetopisemsko sporočilo o smislu življenja in o cilju vse naše dejavnosti daje polet. Kmalu po vstopu v Evropsko skupnost se z razglasitvijo leta Svetega pisma uvrščamo med tiste evropske narode, ki so Sveto pismo posebej počastili z letom Svetega pisma.

Mnogi ljudje dobre volje sledijo vabilu in se dobrohotno pridružujejo k plemenitemu sodelovanju v iskanju najboljših oblik praznovanja na vseh področjih zasebnega in družbenega življenja: po domovih, v javnih kulturnih ustanovah, v svetiščih in drugod. Cerkev bodo storile vse, kar jim narekuje temeljno duhovno poslanstvo, ki veje iz odtenkov vsebine Svetega pisma.

Svetopisemske vsebine so v redni program dejavnosti na področju kulture s spoštovanjem vključile številne kulturne ustanove na Slovenskem.

Sredi leta Svetega pisma od 12. do 20. julija 2007 bo Slovenija kot prva država nekdanjega komunističnega bloka gostila tudi svetovni kongres strokovnjakov Svetega pisma z vsega sveta. Prvič v zgodovini velikih mednarodnih posvetov raziskovalcev Biblije bo na kongresu sodelovala večina najbolj priznanih pravoslavnih strokovnjakov Svetega pisma. Tako bo Slovenija graditeljica mostov med Vzhodom in Zahodom. V poglobljenem vzdušju leta Svetega pisma želimo kar največ prispevati tudi k uspešni pripravi naše domovine na predsedovanje Evropski zvezi v letu 2008. Ob spominu na razgibano preteklost in v pričakovanju vedre prihodnosti prosimo božjo svetost, naj prečisti naše namene in blagoslovi naše skupne napore.

(povzetek spodbude slovenskih škofov)

Voda

»Žejen sem,« (Jn 19,28) se glasi ena od sedmih besed, ki jih je Jezus govoril na križu Očetu ali ljudem, ki so bili priče njegovega umiranja. V tej Jezusovi besedi je voda nagovorjena kot sredstvo za življenje. »Reši me, Gospod, zakaj vode so mi prišle do grla!« (Ps 69,2) se glasi molitveni klic iz psalmov, ki izraža uničujočo moč vode.

Voda je zibelka življenja: nerojeni otrok v materinem telesu plava v plodovnici, ki je po svoji sestavi podobna morski vodi. Znanstveniki menijo, da se je življenje na našem planetu začelo v vodi. Voda lahko postane tudi grob: Sveto pismo govori o vesoljnem potopu, pred katerim so se rešila samo tista živa bitja, ki so bila z Noetom v barki. Sodobna prisodoba nas naravnata na uničujočo moč cunamijev.

Voda poživlja žejnega, izmiva umazanijo, igraje sprejema plavalca in je zato v Sončni pesmi svetega Frančiška Asiškega nagovorjena kot »sestra voda«. Voda pa je tudi simbol za kaos in smrt. V tem dvojnem pomenu uporablja Cerkev simbol vode pri krstu. V sedanjem krstnem obredu je uporaba vode močno zmanjšana. Trikrat se zlije nekaj vode v obliki križa na glavo krščenca. Po nekdanjem obredu Cerkve pa so se odrasli krščevali s potapljanjem v krstnem studencu. To potapljanje pomeni umiranje s Kristusom, potopitev v vodni grob kot naročje smrti. Dvig krščenca iz vode pomeni vstajenje s Kristusom k novemu življenju. To življenje kristjana naj bi bilo veriga majhnih zmag nad grehom in smrtjo, dokler ne bo nekoč popolnoma použito od večnega življenja.

Pri Jakobovem studencu je Jezus neki ženi iz Samarije, ki je bila utrjena od tega, da je morala nenehno prihajati k vodnjaku in se sklanjati ter zajemati vodo, obljubil »živo vodo«, ki tistega, ki jo pije, za vedno odžaja. In ob šotorskem prazniku v Jeruzalemu, ko so v templju darovali vodo iz ribnika Siloe, je Jezus zaklical: »Če je kdo žejen, naj pride k meni, in naj pije. Kdor vame veruje, 'bodo iz njegovega osrčja tekla reke žive vode,' kakor pravi Sveto pismo.« To pa je rekel

o Duhu, ki naj bi ga potem prejeli tisti, ki verujejo vanj (Jn 7,38). Tekoča, živa voda je tukaj simbol Svetega Duha, ki se daje kot sad Jezusovega trpljenja in vstajenja.

Kdor razmišlja o tej obilici pomenov, ki jih ima voda, se bo še raje pridružil tisti zahvali za stvar vode, ki jo je izrazil Frančišek Asiški v svoji Sončni pesmi: »Hvaljen, moj Gospod, v naši sestri vodi; mnogo koristi ponizna, dobra in čista.«

»Jezus je rojen iz Device Marije«

95. »... rojen iz Marije Device«: zakaj je Marija resnično Božja Mati?

Marija je resnično Božja Mati, ker je Jezusova Mati (Jn 2,1; 19,25). Tisti namreč, ki ga je spočela od Svetega Duha in ki je postal resnično njen Sin, je večni Sin Boga Očeta. Je Bog sam.

96. Kaj pomeni brezmadežno spočetje?

Bog je milostno izbral Marijo pred vso večnostjo, da bi bila Mati njegovega Sina. Da bi izpolnila tolikšno poslanstvo, je bila spočeta brezmadežna. To pomeni, da je bila Marija po božji milosti in glede na zaslužnje Jezusa Kristusa obvarovana izvirnega greha že od svojega spočetja.

97. Kako Marija sodeluje z odrešenjskim božjim načrtom?

Marija je po božji milosti ostala brez vsakega osebne- ga greha vse svoje življenje. Je »milosti polna« (Lk 1,2H), »vsa sveta«. Ko ji angel oznani, da bo rodila »Sinu Najvišjega« (Lk 1,32), svobodno izreče svojo pri- volitev s »poslušnostjo vere« (Rim 1,5). Marija sama sebe v celoti izroči osebi in delu svoje- ga Sina Jezusa, ko z vsem sr- cem sprejme odrešenjsko božjo voljo.

98. Kaj pomeni Jezusovo de- viško spočetje?

Pomeni, da je bil Jezus spočet samo z močjo Svetega Duha v naročju Device, brez sodelova- nja moža. Jezus je Sin nebeške- ga Očeta po božji naravi in Ma- rijin Sin po človeški naravi, vendar pa pravi Očetov Sin v obeh naravah; v njem je ena sama oseba, namreč božja.

99. V kakšnem smislu je Ma- rija »vedno devica«?

V smislu, da »je ostala devica ob spočetju svojega Si- na, devica ob porodu, devica, ko ga je nosila v svojem telesu, devica, ko ga je hranila na svojih prsih, devica vedno in vselej« (sveti Avguštin). Zatorej ko evangeliji govorijo o »Jezusovih bratih in sestrah«, gre za Jezu- sove bližnje sorodnike, v skladu z izrazom, ki ga upo- rablja Sveto pismo.

100. Na kakšen način je Marijino duhovno materin- stvo univerzalno?

Marija ima edinega Sina, Jezusa. Toda v njej se njeno duhovno materinstvo razteza na vse ljudi, ki jih je prišel Jezus odrešit. Pokorna ob novem Adamu, Jezu- su Kristusu, je Devica nova Eva, resnična mati živih, ki z materinsko ljubeznijo sodeluje pri njihovem rojstvu in pri njihovi vzgoji v redu milosti. Kot Devica in Mati je Marija podoba Cerkve, njeno najpopolnejše ure- sničenje.

101. V kakšnem smislu je vse Kristusovo življenje skrivnost?

Vse Kristusovo življenje je dogodek razodevanja. Kar je vidno v Jezusovem zemeljskem življenju, vodi k nje- govni nevidni skrivnosti, zlasti k skrivnosti njegovega božjega sinovstva: »Kdor vidi mene, vidi Očeta« (Jn 14,9). Tudi če se odrešenje dopolni s križem in vstaje- njem, je vse Kristusovo življenje skrivnost odrešenja,

kajti vse, kar je Jezus storil, go- voril in trpel, je imelo namen odrešiti padlega človeka in ga znova postaviti v njegovo prvo- tno poklicanost božjega otroka.

102. Kakšne so bile priprave na Jezusove skrivnosti?

Je predvsem dolgo upanje, tra- jajoče več stoletij, ki ga podo- življamo v bogoslužnem obha- janju adventnega časa. Poleg zastrtega pričakovanja, ki ga je Bog položil v srce poganov, je pripravljajal prihod svojega Sina prek stare zaveze do Janeza Krstnika, ki je zadnji in največji izmed prerokov.

Kip Matere božje v Münchnu

Fant ni veren

Draga Petra! S fantom sva skupaj tri leta. Imava se rada in v več pogledih se dobro ujameva. Skupaj načrtujeva prihodnost. Tu pa se zatakne. Njegova družina ni verna, vendar je bil deležen lepe vzgoje za pošteno življenje - živi in neguje evangeljske vrednote poštenosti, dobrote, ljubezni do vsakega ... Ampak za tako življenje pravi, da ne potrebuje Cerkve. Jaz pa sem iz verne družine in Cerkve nikakor ne bi hotela zapustiti. Ali moram zaradi tega zapustiti fanta?

Andreja

Draga Andreja! Veliko je odvisno od tega, kako on sprejema to, da si verna, in kako ti čutiš, da lahko ob njem živiš povezavo s Cerkvijo. Res je, da je tako skupno življenje zahtevno in lahko prineseta drug drugemu veliko največkrat nehote povzročene trpljenja. Zato to nujno ne pomeni, da ga moraš zapustiti, ampak le, da moraš oziroma morata dobro premisliti, kaj bi za vaju pomenilo takšno skupno življenje in kaj vsak izmed vaju pričakuje in si želi od zakona. Tu pa res ni ene same izbire, ki bi bila mogoča. Tudi tega, kaj je pravilno, ni mogoče določiti.

Verjetno si že spoznala, na kakšen način lahko sprejemata drug drugega v različnosti na področju vere. Če jo on spoštuje in jo zares sprejema, če je očitno, da ga ne moti, da živiš po krščanskih načelih, da je vera zate nekaj, kar dejansko prežema vse tvoje življenje in ima tudi konkretne posledice: da ti je npr. za življenjske odločitve podlaga evangelij, da preživiš določen čas v cerkvi (najmanj nedeljsko mašo), da potrebuješ stik z vernimi prijatelji - vse to so že dobra znamenja, da bi lahko živela v sožitju. A velja tudi v nasprotni smeri: če ti poznaš njegova načela, vidiš njegove kvalitete, pa tudi šibkosti ali omejitve, in si pripravljena sprejeti, da ne veruje, čeprav je to zate boleče, čeprav bi si želela, da bi spoznal tudi on lepoto Kristusovega obraza - potem tudi njemu »omogočiš«, da je to, kar je, in prepustiš Bogu vprašanje, kako ga lahko spozna tudi on. In nenazadnje te lahko prav njegove dobre lastnosti spodbudijo, da se jih tudi sama kot kristjanka toliko bolj učiš in jih živiš.

Če pa čutiš z njegove strani nestrpnost, morda posmeh ali nezadovoljstvo zaradi odločitev, ki jih sprejemaš na podlagi vere, tedaj je zakon tvegan. Običajno se takšna nesoglasja in napetosti povečajo in prinašajo resne težave med zakoncema in pri vzgoji otrok. Naslednji »kriterij«, ki ti je lahko v pomoč, je, koliko čutiš sama

zase, da potrebuješ v svoji veri močno oporo najbližjih in če veš, da je zate pretežko, če tega nimaš. Spet je odvisno od posameznika, od značaja in osebnih moči. Za nekatere je lahko izziv to, da živijo ob neverujočem - so po naravi »bojevniki« in neomajno sledijo svojemu cilju. Nekaterim pa je cilj imeti krščansko družino, v kateri lahko oba skupaj pričujeta za vero. Vsekakor bi bilo škoda, če bi izgubila vero - in tudi on bi s tem izgubil tisto, kar ima v tebi sedaj.

Kasneje, ko pridejo otroci in skrb zanje tudi glede posredovanja vere, nastane nujno vprašanje, kako jih bosta vzgajala. Če se začnejo zaradi različnega spoznanja v veri kresati interesi, kdo jih bo uvedel v življenje, kako jim bosta v pomoč pri razvoju njihove duhovnosti, so tu vprašanja, ki jih bo treba neprestano reševati v medsebojni odprtosti in s soglasjem. Zato se morata že sedaj o vsem tem pogovarjati.

Želim ti veliko poguma! Lep pozdrav!

Petra

Podružnična cerkev Sv. Trojice

Informacije: Župnijski urad, 3213 Frankolovo 6. Dostop: z avtom do cerkve ali peš.

Glavni shodi: praznik Sv. Trojice, porcijunkulska nedelja (prva v avgustu), jesenska kvatrna nedelja.

Kdor se pelje po cesti iz Vojnika do Slovenskih Konjic in se ustavi pred Frankolovim (kraj je dobil to nenavadno ime po kmetu Franklu, ki je imel tu posestvo v začetku 18. stoletja), že od daleč opazi cerkev z dvema zvonikoma. Frankolovo je postalo znano po žalostnem dogodku iz druge svetovne vojne, ko je nemški okupator v tem kraju obesil 99 talcev. Na hribu za župnijsko cerkvijo sv. Jožefa je na lepi razgledni točki cerkev Svete Trojice.

Cerkev stoji na slemenu med potokoma Jesenico in Briškim potokom. Pot k cerkvi se odcepi v Frankolovem le nekaj metrov naprej od župnijske cerkve in pelje ob Jesenici do križpotja, kjer nas smernik opozarja na božjepotno cerkev. Tisti, ki pridejo z avtobusom, bodo morali naprej peš, oni z avtomobili pa se lahko pripeljejo prav do cerkve, četudi je po stari romarski navadi prava božja pot le tista, kamor se pride peš.

Božja pot pri Sveti Trojici na Gojki ni stara. Nastala je šele sredi devetnajstega stoletja. Njeni začetki pa segajo v hude čase, ko so po Slovenskem strašile Napoleonove vojske in podobne nadloge. Ko je leta 1814 razpadla Ilirija, so francoski vojaki počeli vsakovrstna grozodejstva pri umikanju iz naših krajev. Nikogar ni bilo, ki bi ubranil ljudi pred nasiljem in ropanjem. Prav razbojniško so se ti vojaki znašali nad cerkvami. Tudi v Frankolovem je bilo tako. Napoleonovi vojaki so oplenili župnišče in cerkev. Ko je

župnikova gospodinja opazila, da vojaki razdirajo nabiralnik v kamnitem stebri zunaj pri glavnih cerkvenih vratih, je pohitela v cerkev, vzela iz tabernaklja monštranco, ciborij z Najsvetejšim in kelih, vse to zavila v velik predpasnik in skrivaj odnesla za župnišče. Tam je shranila vse skupaj na njivi v kopi požete pšenice. Tako so se takrat rešili najhujšega. Toda frankolovska cerkev in župnišče nista bila dovolj varna. Stala sta ob stari državni cesti, po kateri so se vedno znova valile različne tudi nevarne skupine ljudi, ki bi lahko cerkev okradle. Že takrat so mislili na to, da bi postavili cerkev na kraju, ki bi bil bolj oddaljen od prometne ceste, in tam hranili Najsvetejše. Povod za gradnjo nove cerkve je prišel po dvajsetih letih.

Kmet Jakob Medved je v letih 1837 do 1839 vztrajno trdil, da vidi v različnih letnih časih ponoči na Gojki v vrhovih smrek bleščečo svetlobo in v tej podobo Svete Trojice ter Marijo, ki kleči pred njo. To njegovo pripovedovanje je bilo sprva deležno posmeha in nasprotovanja. Ker pa je le vztrajal in tudi po treh letih ni nehaj pripovedovati, so mu ljudje začeli verjeti. O tem je slišal tudi domači rezbar Jožef Brenko iz Loke pri Frankolovem. Jakob Medved mu je naročil, naj izrežlja podobo Svete Trojice. Obesil jo je na smreko na vrhu Gojke. Vedno več ljudi je prihajalo molit pred njo, celo tujci so želeli počastiti Sveto Trojico. Tudi takratni župnik Janez Horvat je bil naklonjen zamisli o gradnji cerkvice, saj je iz pripovedovanja ljudi vedel za hude reči, ki so se godile v Frankolovem pred njegovim prihodom, in tudi za željo, da bi sezidali cerkev, ki bi stala proč od državne ceste.

Jožef Brenko je v dogovoru z domačini naredil načrt za cerkev in leta 1841 so pričeli zidati prezbiterij in zakristijo. S pomočjo dobrotnikov iz domače in sosednjih župnij je delo napredovalo. Pravijo, da je živina z lahkoto vlekla težke vozove s kamenjem in peskom v strmi hrib. Leta 1848 so dozidali ladjo, čez štiri leta pa še oba zvonika, ki dajeta danes zunanjšičini baročno podobo. Petdeset let pozneje, leta 1893, je bila cerkev posvečena.

Po treh letih

V kratkem bo minilo tri leta, kar je bila Slovenija sprejeta v Nato in Evropsko zvezo. Kot se spominjamo, je bila vključitev v obe mednarodni povezavi eden izmed ciljev slovenske osamosvojitve. V obeh mednarodnih organizacijah smo videli predvsem varstvo za mlado demokracijo, zaščito pred morebitno vrnitvijo komunizma. Njegovi pristaši v Sloveniji so se iz teh načrtov norčevali z geslom: »Evropa zdaj!« Kot niso verjeli v slovensko osamosvojitve, tudi niso verjeli v demokracijo. Počasi so uvideli, da vrnitve na staro ne bo in so se zelo dejavno vključili v nove razmere. Ljudstvo jih je, skupaj z njihovim podmladkom, organiziranim v LDS, donedavna krepko podpiralo in nič ni rečeno, da se to ne bo še kdaj ponovilo.

Če bi se to dogajalo v Evropi samo pri Slovencih, bi človek obupal. Ko pa se podobno dogaja pri tako katoliških narodih, kot so Poljaki, Madžari in Hrvti, je takoj jasno, da je krivda za take odločitve volivcev na eni strani njihova slaba ali bolje nikakršna politična izobraženost, botrujejo pa še nič boljše lastnosti večine njihovih demokratičnih oziroma novih voditeljev. Ti se niso imeli priložnosti naučiti političnega delovanja in so potem, ko so prevzeli oblast, običajno v obnašanju posnemali nekdanje komunistične voditelje. Niso razumeli, da je želja biti politik sicer lepa, ne more pa nadomestiti znanja, še zlasti pa ne politične taktike. Bili so in so še v veliki meri naivni. Svojih političnih neuspehov so največ krivi sami.

Pred tremi leti smo upali, da se bo evropeizacija Slovenije pospešila. Zopet smo bili naivni, predvsem pa smo lahko v hrbet gledali »stare lisjake«, pristaše bivšega režima, ki so evropski politični oder hitro osvojili. Med tranzicijo so si nabrali toliko kapitala, da so sedaj zanimivi tudi za evropskega. Tokrat pa je ta naiven, saj bi moral razumeti, da ga nekdanji komunisti, sedaj menedžerji, poslovneži in delodajalci, ne bo-

do kar tako spustili v svoje loge, saj bi jih hitro odneslo. Slovenija je v tem pogledu ena najbolj značilnih držav, saj ima zelo malo tujih vlaganj.

Po treh letih lahko zapišemo, da Evropa ni takšna, kot smo jo videli od daleč. Je brez samozavesti, brez poguma in zlasti brez pono-

sa. Slednje najbolj kaže dejstvo, da si ne upa priznati, da je zrasla na krščanstvu, da z njim stoji in pade. Odpoveduje se svoji preteklosti, svoji identiteti. Njene stare države imajo vsega dovolj, le mladostne energije in upanja v življenje ne. Če bi bile modre, bi se vendar na nek način povezale z novimi članicami, jih integrirale in se skušale od njih nalesti vere v prihodnost. Stari demokrati bi morali pomagati njihovim neizkušnim novim somišljenikom in zelo verjetno je, da bi skupaj našli kompas za pot v prihodnost. Ljubosumno čuvajo svoje bogastvo, svoje prednosti, zato smo vsi skupaj tam, kjer smo. Raje počepnejo pred prišleki z drugih celin in iz drugih kultur, kot pa da bi ponudili roko svojim evropskim bratom. Seveda so tudi ti prišleki ljudje, toda nihče ne more nikomur očitati, če so mu sorodniki bližji kot gostje.

Kljub vsemu ne moremo zanikati, da se Slovenija počasi ne evropeizira. Mogoče tudi zato, ker je Evropa vse manj evropska in zato ni potreben prevelik napor. Zaradi njene notranje krhkosti in slabega samozavedanja ni treba prikrivati ne balkanskih ne totalitarnističnih navad. Še huje. V Sloveniji postaja balkanska kultura modna muha. Izraz take mode je tudi izvolitev ljubljanskega župana. Mnogi mladi raje poslušajo srbske »trubače« kot pa Avsenike, ki so jih borci za strpnost razglasili za nosilce »goveje glasbe«. Je to oblika odpora na evropeizacijo Slovenije? Skoraj gotovo ne, saj moda običajno nima racionalnega ozadja. Vsekakor je predvsem izraz slabe vzgoje in še slabše izobrazbe. Prav na teh področjih evropeizacija Slovenije najbolj zaostaja.

Stane Granda

Rafaelova družba danes

V zadnji številki Naše luči smo omenili dve javni razpravi, ki smo jih pripravili Rafaelovi družbi v preteklem letu, tokrat pa vam kratko predstavljamo še tretjo in peto, o četrti okrogli mizi na temo »100-letnica Rafaelove družbe in vprašanje migracij« pa ste lahko že brali v februarški številki.

Tretjo javno razpravo o prihodnosti izobraževanja v Evropi smo pripravili v maju. Na njej so sodelovali dr. Hubert Požarnik, psiholog in publicist, p. mag. Silvo Šinkovec, urednik revije Vzgoja in mag. Sanja Brus, mentorica skupine promotorjev Bologne, Študentske organizacije Univerze v Ljubljani. Predavatelji so spregovorili o pomenu vzgoje in šolanja, o različnih konceptih šole ter o glavnih poudarkih bolonjskega procesa. Na zadnji, peti javni razpravi na temo »Verstva v oblikovanju in prihodnosti Evrope« so naši gostje doc. dr. Bogdan Dolenc, predstojnik Katedre za osnovno bogoslovje in dialog na Teološki fakulteti, mag. Geza Filo, evangeličanski duhovnik, in g. Anton Kokalj, poslanec NSi v Državnem zboru, spregovorili o pomenu, ki ga imajo verstva za vzpostavitev in razvoj evropske civilizacije, o verski različnosti Evrope ter o vlogi religije v evropskem prostoru.

Tudi o razstavi arhivskih fotografij o življenju Slovencev v povojnih begunskih taboriščih na Koroškem smo že pisali. Prek arhivskih fotografij želimo spregovoriti o povojnih dogodkih, ki se obiskovalcev razstave dotaknejo na poseben način, poleg tega želimo zbrati čim več komentarjev, s pomočjo katerih bomo lahko uredili verodostojne podnapise.

Razstava je iz Galerije Družina v Ljubljani nadaljevala pot v Galerijo Grad Boštanj pri Grosupljem, v januarju je bila postavljena v Galeriji Kašča v Radovljici, nato v Kulturnem hramu na Koroški Beli. V aprilu smo razstavo odprli v Pirčevem domu na Taboru v Podbrezju, kjer je bilo za navzoče posebej zanimivo pričevanje nekdanjih taboriščnikov, zakoncev Starman iz Spittala. Dr. Kajetan Gantar je o svojih doživetjih v taborišču

spregovoril ob otvoritvi razstave v Šentjoštu. Rafaelova družba letos obhaja 100-letnico ustanovitve. Praznovanje tega jubileja smo povezali s 100. srečanjem slovenskih izseljenskih duhovnikov, diakonov in pastoralnih sodelavcev v Evropi, ki je trajalo od 12. do 16. marca 2007 v prostorih duhovno-prosvetnega centra sv. Jožefa v Celju. V okviru srečanja smo v četrtek, 15. marca, pripravili tiskovno konferenco, na kateri je o delovanju Rafaelove družbe spregovoril msgr. Janez Rihar, ravnatelj Rafaelove družbe, o Zvezi slovenskih izseljenskih duhovnikov pa msgr. Janez Pucelj. Praznovanje visokih jubilejev smo sklenili s slavnostnim sprejemom.

Po pozdravnem nagovoru msgr. Janeza Puclja, predsednika Zveze SDP v Evropi, smo prisluhnili slavnostnemu nagovoru prof. dr. Marjana Drnovška, znanstvenega svetnika z inštituta za slovensko izseljenstvo ZRC SAZU, ki je izpostavil vlogo Družbe sv. Rafaela in izseljenskih duhovnikov nekdaj in danes. Navzoče so pozdravili še škof dr. Peter Štumpf, ki je odgovoren za pastoralo Slovencev po svetu, Zorko Pelikan, državni sekretar Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu, in poslanec Miro Petek, podpredsednik državnoborske komisije za odnose s Slovenci po svetu. Slovesnosti v Celju so se poleg škofov msgr. Metoda Piriha in msgr. Andreja Glavana udeležili predstavniki cerkvenega, političnega in družbenega življenja ter drugi sodelavci Rafaelove družbe. Slovesnost so obogatili pevci Slovenskega okteta, ki so zbrane prevzeli z lepo slovensko pesmijo.

Se nadaljuje

Zakonca Starman iz Spittala v Kulturnem hramu na Koroški Beli

Prek vas prihaja Evropa med nas

Člani in sodelavci Zveze slovenskih izseljenskih duhovnikov, diakonov in pastoralnih sodelavcev v Evropi so se v času od 12. do 16. marca zbrali pri Sv. Jožefu v Celju na jubilejni stoti pastoralni konferenci. Ob tej priložnosti so 15. marca skupaj z Rafaelovo družbo, ki letos praznuje 100 let delovanja na Slovenskem, pripravili tiskovno konferenco in slavnostni sprejem za ugledne goste.

Na spomladanski konferenci so izseljenski duhovniki prisluhnili različnim prispevkom, ki so vsak s svoje strani poskušali podati sliko izseljenske problematike nekoč in danes. Škof gostitelj dr. Anton Stres jim je najprej predstavil novonastalo celjsko škofijo, spregovoril je o pastoralnem delu in načrtih, kako škofijo še bolj približati vernikom. Škof in narodni ravnatelj dr. Peter Štumpf pa je podal teološko-pastoralni prerez življenja Cerkve na Slovenskem. Pri tem je poudaril pomembno vlogo izseljenskih duhovnikov, ki kot pastirji in narodni buditelji nikakor niso na okopih naše domovine, ampak s svojim delom v samem srcu domovine. »Prek vas prihaja Evropa med nas, vi ste tisti vezni člen, ki nas postavlja v osrčje današnje Evrope,« je začel svojo predstavitev. Dr. Rudi Koncilija je s svojo meditacijo »Oznanjevalec božje besede s Svetim pismom v roki« poskušal na praktičen način podati vsebino in metode oznanjevanja v letu Svetega pisma. Glede na dejstvo, da obhajamo letos tudi 100 let Rafaelove družbe na Slovenskem, je dr. Andrej Vovko predstavil pogled v zgodovino delovanja te organizacije, ki je skrbela za naše migrante, ko so se v težkih časih odpravljali na tuje. O rojakih in pastoralni v Argentini pa je spregovoril njihov referent za pastoralno duhovnik Jurij Rode. Bogato pričevanje in življenjske izkušnje, ki so na nek način zelo specifične prav za južno poloblo, so dodobra nagovorile poslušalstvo.

Prejšnja komunistična oblast je na vse možne načine poizkušala razvrednotiti delo in uspehe naših izseljenskih duhovnikov. Pri tem ni izbirala sredstev. Dr. Janez Zdešar, dolgoletni izseljenski duhovnik, je na podlagi podatkov, ki jih je dobil v različnih arhivih v domovini, predstavil metode delovanja totalitarnih organizacij in načine novačenja med našimi rojaki. Tukaj

Zveza slovenskih izseljenskih duhovnikov, diakonov in pastoralnih sodelavcev se v Celju srečuje na 100. pastoralni konferenci. Za ustanovo in njenim delovanjem je 100 delovnih srečanj s skrbno pripravljenim programom tridnevnega izobraževanja, posvetovanja in načrtovanja v službi slovenskim izseljencem. Današnji člani se oziramo na preteklo delo z veseljem, ker je bilo v skoraj 60 letih obstoja Zveze storjenega ogromno za Slovence na tujem. Spominjamo se živih in pokojnih, požrtvovalnih in Cerkvi ter slovenstvu predanih duhovnikov, ki so bili kot očetje svojim faranom in se jih številni izseljenci spominjajo z veliko hvaležnostjo. Spominjamo se odgovornih narodnih ravnateljev od škofa Rožmana, prelata Kunstlja, škofov Leniča, Piriha in Urana, ki so prinašali med nas potrdilo, da je Cerkev na Slovenskem zavzeto z nami in nas spremlja. Spominjamo se vseh rojakov, ki so delo duhovnikov zvesto podpirali in radi pokazali, koliko jim slovenska župnijska skupnost pomeni. Cerkev je bila in ostaja mnogim domovina na tujem.

Pastoralno delovanje duhovnikov med Slovenci po Evropi je bilo trn v peti totalitarnim oblastem. V Sloveniji je bila Cerkev znamenje upora nasilju s tem, da je mnogi verniki niso zapustili. Na ta način je režimsko enoumje razkrajalo tudi delo izseljenskih duhovnikov. Izseljenski duhovniki so svoje delo lahko bolj svobodno opravljali kot njihovi sobratje doma, saj so imeli zaslonbo krajevne Cerkve. Jeza oblastnikov v Jugoslaviji je sem in tja preseгла razumno mejo oblastnega napuha. Eden od naših kolegov, ki je, hvala Bogu, danes še tu med nami, je bil deležen celo morilskega napada.

Danes smo osvobojeni nekdanjih šikan in pritiskov, vendar skrbi ne manjka, ker se razmere med rojaki in med člani Zveze (primanjkuje duhovnikov) hitro spreminjajo in nas postavljajo pred zagonetne naloge. Upamo na nove možnosti sodelovanja z drugimi ustanovami in ljudmi, ki svoje prizadevanje usmerjajo v prid Slovcem po svetu. Veseli nas, da predstavniki države upoštevajo tudi naše izkušnje in mnenja.

Iz nagovora Janeza Puclja, predsednika Zveze

Visoki gostje na slavnostnem sprejemu

so bili zlasti na udaru slovenskih duhovniki, zato je tudi njegovo predavanje imelo simboličen naslov: Udba med slovenskimi izseljenskimi duhovniki.

Medijsko najbolj odmeven del konference pa je zagotovo bilo praznovanje 100. pastoralne konference Zveze. Ta je bila skupaj s praznovanjem Rafaelove stotice medijsko povzdignjena z novinarsko konferenco, na kateri je predsednik Zveze msgr. Janez Pucelj spregovoril o prehojeni poti slovenskih izseljenskih duhovnikov, ki so se vsako leto redno zbirali na pastoralnih sestankih.

Ljubo Bekš

Sloenci zunaj meja RS

Že večkrat je bilo ob različnih priložnostih izraženo, naj bi Slovenci v tujini imeli tudi svojega poslanca v Državnem zboru; poslanca, ki bi ga sami izvolili. Lansko leto je Kolegij predsednika Državnega zbora predlagal, naj se na seje DZ in delovnih teles stalno vabi - sicer simboličnega - predstavnika Slovencev po svetu. Res je bil povabljen, a le do izglasovanja Zakona o odnosih Republike Slovenije s Slovenci zunaj njenih meja.

Pred enim letom izglasovani zakon tudi ne omenja takih poslancev, ker slovenska ustava tega ne predvideva. Kljub temu v poglavju Temeljna načela zakon ugotavlja:

- da so Slovenci v zamejstvu in po svetu enakovreden del enotnega slovenskega naroda,
- da je RS matična domovina vseh Slovencev zunaj njenih meja in država tudi zaščitnica avtohtonih slovenskih narodnih skupnosti v sosednjih državah,
- da je skrb za Slovence v zamejstvu in po svetu ne- ločljiv in bistven del zunanje politike RS,
- da RS omogoča in pospešuje vključevanje zamejskih Slovencev v družbeno in politično življenje matične- ga naroda,

- da odnose s Slovenci zunaj meja RS gradi na osno- vi dolgoročne strategije, ki se uresničuje tudi z insti- tucionalnim povezovanjem na ravni organov in ustanov.

Zakon predvideva svet za Slovence po svetu, a kot stal- no posvetovalno telo Vlade Republike Slovenije (in ne Državnega sveta) v sestavi predstavnikov državnih or- ganov, institucij, političnih organizacij in organizacij civilne družbe iz Republike Slovenije ter iz izseljenstva. Večkrat je bilo tudi na raznih uradnih sprejemih pove- dano, da so Slovenci zunaj meja RS najboljši »velep- slaniki« Slovenije. Zakaj torej ne bi ti rojaki bili soude- leženi v slovenskem državnem življenju s poslanci, ki bi jih zastopali in skrbeli tudi za to, da se udejanji na- pisano v temeljnih načelih ZORSSZNM?

Ustava Republike Slovenije v svojem 5. členu zagotav- lja skrb za rojake po svetu: »... Skrbi za avtohtone slo- venske narodne manjšine v sosednjih državah, za slo- venske izseljence in zdomce, ter pospešuje njihove sti- ke z domovino ...« Vendar ne predvideva, da bi Slo- venci zunaj meja RS imeli svoje poslance v Državnem zboru RS. Za to pa bi bilo potrebno ustavo spremeniti. V mesecu novembru je bil v Državni zbor že poslan predlog ustavnega zakona za tovrstno spremembo ustave. Predlog mora podpreti vsaj 20 poslancev. Tren- utno je pristopilo k pobudi šele 11 poslancev. Ob tem predlogu smo na občnem zboru Izseljenskega društva Slovenija v svetu pomislili, da bi povabili prav vas, ro- jaki v svetu, da izkažete zanimanje in podporo tej po- budi.

Zato smo na spletni strani društva odprli stran in vas vabimo, da s svojim vpisom podprete omenjeno pobu- do. Prijavite se na: www.drustvo-svs.si/pobuda in kli- knite na podčrtane besede.

ID Slovenija v svetu

Slovenija bo kot prva slovanska država med 12. in 20. julijem v Ljubljani gostila svetovni kongres bibličistov, na katerem se bo zvrstilo več kot 300 predavanj, svoj program bo predstavilo 30 založb. Predsednik Mednarodne organizacije za študij Stare zaveze Jože Krašovec meni, da bo dogodek zgodovinski, saj bo prvič gostil tudi znanstvenike iz pravoslavnega sveta. Doslej so na njem sodelovali le katoliški, protestantski in judovski bibličisti.

Razpoložljivi finančni viri ne zadoščajo za dolgoročno stabilno delovanje domov za starejše, zato bo treba zagotoviti zadostne vire za tekoče delovanje ter razvoj novih zmogljivosti in storitev. Od leta 1995 do 2005 se je število starejših od 65 let povečalo za 26,5 odstotka, v naslednjih letih pa se bo povečevalo še hitreje.

Koordinacija parlamentarnih strank, ki jo je sklical premier Janša, je dosegla soglasje o podpisu sporazuma vseh parlamentarnih akterjev o sodelovanju pri pripravah na predsedovanje Slovenije EZ v prvi polovici leta 2008 in samem predsedovanju.

Ko je pred dvajsetimi leti stekel program Erasmus, je v njem sodelovalo 3000 študentov iz 11 držav, danes pa izkušnje v tujino vsako leto hodi nabirat že 150.000 študentov iz 31 sodelujočih držav. Ko se je Slovenija

v študijskem letu 1999/2000 priključila programu, so štiri visokošolske institucije na izmenjavo v tujino poslale 171 študentov ter 42 profesorjev, v Slovenijo pa je prišlo le 20 tujih študentov. V tekočem letu pa naj bi sedem visokošolskih institucij na izmenjavo v tujino poslalo 1000 študentov ter prek 140 profesorjev. Iz tujine pa naj bi v Slovenijo prišlo več kot 700 študentov.

Meseca aprila smo se spomnili 17. obletnice prvih večstrankarskih demokratičnih volitev v Sloveniji. Prvi krog volitev, na katerih je s prepričljivo večino zmagala združena Demokratična opozicija Slovenije (Demos), je potekal 8., drugi pa 22. aprila 1990. Na volitvah je Demos skupaj dobil približno 54 odstotkov glasov.

V Sloveniji naj bi bil neploden vsak sedmi par. Za postopke umetne oploditve se je iz javne zdravstvene blagajne samo lani namenilo 3,5 milijona evrov oz. 842,1 milijona tolarjev. Vsaki ženski »pripadajo« štiri postopki umetne oploditve za vsako rojstvo, kar poleg Slovenije omogočata le še Finska in Danska.

Število prebivalcev Slovenije se bo do leta 2050 zmanjšalo na 1.900.000, zaradi tega bo upadalo tudi število zaposlenih: v letih 2025–2050 celo za 0,8 odstotka na leto. V zadnjem času se v Sloveniji vsako leto rodi

Družinski večer društva JADRAN v Hombourg-Hautu v Franciji

Po velikonočni vigiliji v Zürichu

od 17 do 18 tisoč otrok; 1979 je bilo zadnje leto s 30 tisoč živorojenimi otroki in 1991 je bilo zadnje, ko se je rodilo več kot 20 tisoč otrok. Po številu rojstev na tisoč prebivalcev se je naša država lani uvrstila na 213. mesto na svetu; povprečna Slovenka je lani rodila komaj 1,25 otroka.

V Rimskih termah so začeli z rušenjem steklenega veznega hodnika med Sofijinim dvorom in Zdraviliškim domom. Tako so se po mnogih letih obljub začeli postopki obnovitve nekoč znanih term v Rimskih Toplicah. Nove terme se bodo razprostirale na 23.000 kvadratnih metrih, odprli bodo tudi 165 novih delovnih mest, za katere je že precej zanimanja.

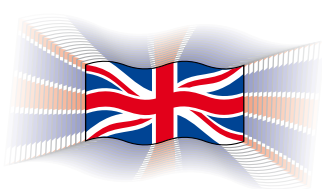

Število brezposelnih na Koroškem se je po evidencah velenjske območne službe Zavoda RS za zaposlovanje v zadnjem letu zmanjšalo skoraj za petino na 2848 registrirano brezposelnih konec marca. Tudi na Koroškem se pozna splošna gospodarska rast, ki se odraža v manjšem številu brezposelnih, vendar pa struktura brezposelnih ostaja še naprej neugodna. Med brezposelnimi je veliko žensk, invalidov, starejših od 50 let. Na drugi strani pa imajo koroški delodajalci vse večje potrebe po kovinarjih, strugarjih, brusilcih, pa tudi gradbincih in gostincih, vendar veliko brezposelnih žal tem vedno večjim potrebam ne ustreza.

Slovenija zadnje mesece dosega najugodnejšo kombinacijo makroekonomskih kazalnikov v svoji zgodovini: gospodarska rast je rekordno visoka, inflacija je za zdaj stabilno nizka, naložbe rastejo z dvomestnim številom, zaposlenost se povečuje, brezposelnih je čedalje manj - in tudi delnice na ljubljanski borzi hitijo v nebo v bikovski opravi. Za trenutni gospodarski razcvet, ki ga državljani na mikroravnini doživljajo vsak po svoje, sta zaslužna zunanja konjunktura in veliko povpraševanje na izvoznih trgih, zasluge si lahko delijo tudi slovenski gospodarstveniki, ki so uspešno krmarili (izvozna) podjetja, in vestni davkoplačevalci, ki financirajo javne naložbe - pa tudi vlada v dobrih dveh letih ni naredila kakih večjih ali usodnih napak v ekonomski politiki.

Spomin zadnje večerje na veliki četrtek v Slovenskem domu v Stuttgartu

A N G L I J A

LONDON

Letošnji župnikovi obiski rojakov v postnem času s slovenskimi mašami in srečanji so potekali kot vedno po napovedanem sporedu.

Najprej je bilo v nedeljo, 11. marca, slovensko bogoslužje v kapeli »Našega doma« v Londonu za rojake iz Londona in okolice. Udeležba je bila tokrat manjša kot sicer.

V nedeljo, 18. marca, je bila slovenska maša v Chapel Endu v Srednji Angliji, po maši pa naše običajno srečanje v župnijski dvorani. Zahvala gre Sajatovim fantom in vsem dobrim gospodinjam, ki so pripravile hrano in jo postregle.

V nedeljo, 25. marca (na tiho nedeljo), je bilo naše srečanje z mašo v Keighleyju. Naše srečanje v tem kraju še posebej omenjamo v spodnjem odstavku.

V nedeljo, 1. aprila (na cvetno nedeljo), smo imeli bogoslužje v Derbyju za rojake iz Derbyja, Nottinghama in okolice. Kljub boleznim nekaterih, posebno naše dobre in zveste Ivanke Krajskove, se je bogoslužja udeležilo kar lepo število rojakov, ki so se razveselili slovenskega blagoslova zelenih pomladnih vejic in križev, spletenih iz palmovih listov. V Angliji je navada, da je na to nedeljo blagoslov križev iz palmovih listov ali vej, zato tudi imenujejo cvetno nedeljo Palm Sunday - nedeljo palm.

Po vseh krajih se je slovenskih maš in naših srečanj udeležilo kar lepo število rojakov. Bog daj, da bi bilo še naprej tako!

Slovenska maša v Keighleyju. Pri maši se je zbralo lepo število ljudi. To so predvsem starejši Slovenci, ki so prišli po drugi svetovni vojni iz Slovenije in njihovi otroci ter vnuki. Največ med njimi je Zajčevih, ki pripadajo dvema družinama: Olgini in Ivankini. Večina teh je bilo rojenih že v Veliki Britaniji. Nekateri izmed Zajčevih otrok govorijo kar dobro slovensko, drugi samo razumejo.

Pred mašo je bila možnost za spoved v slovenskem jeziku. Prav v Keighleyju tamkajšnji slovenski rojaki pred vsako slovensko mašo čakajo za spoved. Veliko jih je pristopilo k svetemu obhajilu, kar pomeni, da še vedno črpajo moč za življenje iz povezanosti s Kristusom.

Pri maši smo peli slovenske postne pesmi, predvsem starejši jih še dobro znajo, medtem ko se nekateri mlajši trudijo.

Po koncu bogoslužja so tokrat Olgini Zajčevi pripravili bogat prigrizek za vse prisotne v župnijskem klubu. Druženje po maši našim ljudem veliko pomeni, saj se nekateri zaradi obveznosti in razdalj ne vidijo ravno pogosto, zato pa se lahko tu sproščeno ustavijo in se kaj pogovorijo.

Lepo je videti skupino ljudi, ki kljub veliki časovni oddaljenosti (nekateri so odšli iz Slovenije že pred skoraj šestdesetimi leti) še vedno govorijo, čutijo in zapojejo slovensko. Bog daj, da bi bilo še dolgo tako.

Mag. Julijan Taljat - predstavnik britanskih Slovencev

Mladi gospod magister Julijan Taljat je postal predstavnik Slovencev, živečih v Veliki Britaniji. Kot tak bo kandidiral s preostalimi predstavniki Slovencev iz evropskih držav za dve mesti, ki sta na voljo v Svetu za Slovence po svetu - za slovenske izseljence, živeče v državah Evrope. Izvoljena predstavnika bo k sodelovanju v Svetu za Slovence po svetu povabil predsednik Vlade RS.

Že prvi teden v marcu je slovenski ambasador v Veliki Britaniji gospod Iztok Mirošič poslal pismo slovenskim društvom in slovenski katoliški misiji v Veliki Britaniji z naslednjim obvestilom:

»Sporočamo vam, da je na podlagi Zakona o odnosih Republike Slovenije s Slovenci zunaj njenih meja (Ur. l. RS št. 43/2006) Vlada RS ustanovila dve posvetovalni telesi - Svet za Slovence v zamejstvu in Svet za Slovence po svetu (Ur. l. št. 76/2006). V tem okviru predsednik Vlade RS imenuje v oba Sveta različne predstavnike, pri čemer sta za slovenske izseljence, živeče v državah Evrope, predvidena dva

Julijan Taljat

predstavnik. Svet za Slovence po svetu je posvetovalno telo Vlade Republike Slovenije, ki se sestaja praviloma enkrat letno. Člane Sveta, predstavnike Slovencev po svetu, predlagajo predsedniku Vlade RS v imenovanje organizacije Slovencev po svetu. Naloga Sveta za Slovence po svetu je, da sodeluje pri oblikovanju in izvajanju politike ter strategije Republike Slovenije na področju skrbi za Slovence po svetu.

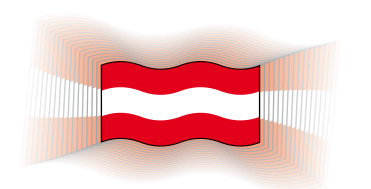
Za imenovanje posameznega člana iz posamezne države se predvideva sistem konvencije društev oz. slovenskih organizacij za izvolitev elektorjev, ki nato iz svojih vrst izvolijo (izberejo, določijo) svojega predstavnika, ki ga predlagajo predsedniku Vlade Republike za imenovanje v omenjeni Svet. Elektorji morajo zastopati interese vseh članov oz. Slovencev, živečih na »njihovem« območju in ob nadaljnjem izboru predstavnika izpostaviti nesporne kvalitete posameznika (aktivnosti, ugled).«

Mag. Julijan Taljat je pri glasovanju za našega predstavnika dobil največ glasov, zato je bilo njegovo ime posredovano Uradu za Slovence v zamejstvu in po svetu. Ta bo opravil nabor imen vseh predstavnikov slovenskih društev in organizacij in jih posredoval Kabinetu predsednika Vlade RS. Mag. Julijan Taljat bo kot predstavnik Slovencev v Veliki Britaniji kandidiral s preostalimi predstavniki iz evropskih držav za dve mesti, ki sta na voljo v Svetu za Slovence po svetu. Če bo izvoljen, ga bo skupaj s še enim izvoljenim k sodelovanju v Svetu za Slovence po svetu pova-

bil sam predsednik Vlade RS, Janez Janša.

Mag. Julijan Taljat je bil rojen 24. februarja 1977 v Šempetru pri Novi Gorici, doma pa je iz Tolmina. Je diplomirani ekonomist in magister ekonomije. Nekaj let je bil zaposlen kot ekonomist pri Radiu Ognjišče in je leta 2001 več kot pol leta prakticiral v Angliji (stanoval je v »Našem domu«). Veliko je potoval s slovenskim župnikom Cikanekom po Angliji in Walesu ter spoznaval naše skupnosti, ki so razkropljene po devetih krajih Otoka. Sedaj že od leta 2005 ponovno živi in dela v Angliji kot predstavnik podjetja Trimo iz Trebnjega (stanuje v Maidenheadu pri Londonu). Vedno rad pomaga župniku in naši misiji pri različnih zadevah (tudi pri računalniku) in če le more, še naprej obiskuje naše skupnosti - posebno bolne in pomoči potrebne rojake v Veliki Britaniji. Julijan je vreden, da je bil izbran za našega predstavnika v Svetu za Slovence po svetu.

S. C.

A V S T R I J A

DUNAJ

Postni čas je tudi za nas dunajske Slovence posebni čas milosti, za lastno oblikovanje krščanske osebnosti, za spreobrnjenje in poglabitev vere. Seveda je od vsakega posameznika odvisno, koliko hoče sodelovati z božjo milostjo.

Ker je čez teden skoraj nemogoče dobiti ljudi skupaj za kako skupno pobožnost, smo ob nedeljah po maši v molitvi in pesmi premišljevali križev pot našega Odrešenika. Intenzivnejšo pripravo na praznovanje Kristusovega vstajenja smo imeli v soboto, 24., in v nedeljo, 25. marca z duhovno obnovo, ki jo je vodil pomožni škof mariborske nadškofije dr. Jožef Smej. Pred sobotnim premišljanjem smo za-

Pisana množica pri blagoslovu oljčnih vej in drugega zelenja

pele pesem Oljsko goro ... ter se priporočili Svetemu Duhu z binokšno pesmijo slednico.

Gospod škof je najprej spregovoril o Gospodovem oznanjenju, saj so v Sloveniji obhajali slovesni praznik, v Avstriji pa je bil prestavljen, kakor je to običajno, na ponedeljek, saj je sam praznik padel na peto postno nedeljo in se je po liturgičnih predpisih moral umakniti nedelji.

Ker je v slovenski krajevni Cerkvi letošnje leto posvečeno Svetemu pismu, je gospod škof poudaril pomen te knjige vseh knjig. Še posebej se je zadržal ob drugi Mojzesovi knjigi: odnos med Bogom in Mojzesom, brezbožno ljudstvo, zlato tele ...

Od Svetega pisma je »preskočil« na Kompendij Katekizma katoliške Cerkve, kaj le-ta pravi o grehu, o neumrljivi duši, o večnem življenju ... Potem je prešel na spokorne psalme in nas tako uvedel v skupno pripravo na posamezno spoved. Ko je škof zaključil svoja razmišljanja, se je oglasilo nekaj ljudi z vprašanji in razvila se je kar krepka debata. Na koncu je duhovni vodja prebral kesanje, kakor ga navaja Katekizem. Nato so prisotni opravili spoved, v glavnem pri škofu, nekateri pa pri domačem župniku.

V nedeljo je škof Smej vodil sveto mašo in imel daljšo pridigo. Pri tej maši je prepevala vokalna skupina »Cantate Domino« (pet pevk in pet pevcev) iz Kočevja. Predsednik in zborovodja tega zbora je zdravnik-kirurg, ki je sicer v službi na Kliničnem centru v Ljubljani, gospod Franc Štefanič. Po maši se je zbor predstavil še s krajšim koncertom,

Duhovni voditelji vseh treh skupnosti pri blagoslovu pred slovensko cerkvijo

nato smo se vsi preselili v našo dvorano. Zbor se je s prigrizkom okrepčal za na pot domov in zapel še par pesmi.

Med nami je bil pri maši in po njej med drugimi tudi gospod dr. Stanislav Raščan, veleposlanik pri OVSE

(Organizaciji za varnost in sodelovanje v Evropi) s svojo družino, ki je škofa, župnika in nekatere njegove prijatelje povabila domov na kosilo. Ob tej priložnosti se želim g. veleposlaniku prav lepo zahvaliti za tako prijazno gesto.

Po duhovni obnovi so se pred cerkvijo s škofom dr. Jožefom Smejem slikali Agata in Tone Levstek, župnik Štekl, Ana Oswald in Janez Kunc.

Del prisotnih pri duhovni obnovi

Pevski zbor Cantate Domino pred oltarjem na Dunaju

Na cvetno nedeljo, 1. aprila, smo ob lepem vremenu pred našo cerkvijo, kot že nekaj let poprej, župnija Auferstehung Christi, afriška skupnost in slovenska skupnost obhajali blagoslov oljčnih vej, ki smo jih pripeljali iz župnije sv. Lucije pri Portorožu. Slišati je bilo tri jezike: nemško, angleško in slovensko; najbolj pa je seveda »vžgala« štiriglasno zapeta slovenska pesem. Po končanem blagoslovu smo se razšli. Slovenci smo imeli mašo z branjem pasijona v naši cerkvi, ostali dve skupnosti pa v cerkvi Kristusovega vstajenja.

V drugi polovici velikega tedna gre vsako leto ogromno Slovencev domov, ker je domovina čisto blizu in

ker je doma med najdražjimi mnogo lepše obhajati ta največji praznik krščanstva.

žpk T. Š.

LINZ

Bili so časi, ko je bila naša slovenska skupnost v Linzu zelo močna in številna. Vendar se je z leti veliko spremenilo, sezonce so odšli v domovino v svoj zasluženi pokoj, ostali smo v manjšini, vendar še vztrajamo.

To veliko noč smo praznovali skupaj, saj imamo na drugo nedeljo v mesecu sv. mašo. Zelo se veselimo skupnega agape, kar je uvedel pokojni g. Lavrič. Radi se spominja-

mo starih časov, Hrastelja in pok. Tkalčevih, ki so že pred leti odšli v večnost. Velikonočna maša je bila darovana za naše pokojne prijatelje.

Pri nas v Linzu se kar vrstijo visoki življenjski jubileji. Že v oktobru je praznoval 80. rojstni dan Tone Hojshen, rojen na Oštrcu pri Kostanjevici na Dolenjskem. Ker živi v precej oddaljenem Wolfenu, se redko srečujemo. Vendar je Tone zaveden Slovenec in pristni Dolenjec, zelo rad ima slovensko petje. Z gospo Fani sta v zakonu že 49 let. Hčerki Sonja in Krista pa sta jima podarili štiri vnuke. Ker Tone rad bere slovensko čtivo, so mu sorodniki iz Slovenje kot dar podarili Družino in povezavo z radiem Ognjišče po satelitu. Tonetu želimo še veliko zdravih let v krogu njegovih.

Drugo nedelja v februarju pa je slavil 80. rojstni dan Leon Humar, rojen v Celju. Leona poznamo kot zbiralca starih predmetov, rad izdeluje tudi okvirje, izučil se je mizarstva. Ti njegovi konjički (hobiji) ga podpirajo, da je še vedno dejaven. Leon je sorodnik g. Holmarja, župnika na Obirskem, ki je dočkal visoko starost. Leonu bomo najbolje ustregli, če mu za bodočnost želimo veliko starine.

V marcu je praznovala z nami 70. rojstni dan Anica Sadl, roj. Semler, doma iz Goriškega. Anico poznamo že 47 let. O njej bi se lahko pisalo veliko dobrega: je vsa leta naša najboljša pevka, njen lepi glas presega vse meje. Brez nje bi bilo v Linzu žalostno, ker je Anica tudi zelo družabna, mladostna in prijetna, vedno pripravljena poma-

Anica Sadl ob svoji 70-letnici

Leon Humar, Silva, sin Joži in župnik Toni

gati v naši skupnosti. Anica je zelo dobra gospodinja in dobra mama svojim trem otrokom, veliko peče in kuha, vsi se veselimo njene potice in drugega peciva. Ob svojem rojstnem dnevu nas je obilno pogostila. Da bi še dolgo ostala takšna, kot je.

Ob tej priložnosti ji je podelil murskosoboški škof dr. Marjan Turnšek zahvalo in priznanje za njen trud. Gospa Sadl je bila ganjena do solz in se iskreno zahvaljuje.

Ker je v Linzu več ribic, je že tradicija, da takrat slavijo vsi skupaj: Anica Sadl, Matilda Grandovec, Monika Skala, Kristijan Skala, Setrik Skala, Tončka Zore, Danijel Stiller. Vsem iskrene čestitke.

Župniku Toniju Štecklu se iskreno zahvaljujemo za velikonočno sv. mašo.

Silva Joun po operaciji kolka dobro okreva v Klinik Wilhering. Želimo ji vse najboljše, enako tudi Viktorju in Gizeli Kerec, da bi jim bilo zdravje bolj naklonjeno.

Anton Zore

BELGIJA, NIZOZEMSKA in LUXEMBURG

Utrip slovenske kulture v Genku

Slovenski društvi Slomšek iz Maa-smechelna in Naš dom iz Genka sta v nedeljo, 18. februarja, pripravili proslavo, poimenovano Prešernov dan. V začetku sta imela pozdravna govora predsednika obeh društev, Stani Revinšek, ki je tudi povezoval prireditel, in Lucijan Zorč. Nato so se v kulturnem programu zvrstili pevski zbor Naš dom, mešani in moški pevski zbor Slomšek ter mladi iz Bruslja, ki so se predstavili s spletom slovenskih

legend in prepoznavnosti, recitiranjem slovenskih pesnikov ter z igranjem na čelo. Ob prijetnem druženju so se udeleženci okrepčali s pravimi kranjskimi klobasami, zeljem ter žlahtno kapljico. Zbrani so pokazali, da se zavedajo in veselijo svojega porekla, a hkrati dodali, da primanjkuje mladih, ki bi tradicijo in spomin ohranjali.

Prav gotovo je ena izmed skupnih značilnosti belgijskih Slovencev, da so gostoljubni. Poseben primer gostoljubnosti je družina Gorjup iz Jemappes blizu Monsa. Deležni smo je bili dva slovenska študenta in jaz. Posebno lep je bil večer, ki smo ga preživeli pri njih ob dobri hrani in predvsem ob veselem pečju. Čeprav sta Bernardette in Veronique rojeni v Belgiji, dobro govorita slovensko in boljše poznata slovenske narodne pesmi kot kak mlad Slovenec iz domovine. Skoraj vsako leto sprejemajo za daljše obdobje v svoj dom mlade iz najrazličnejših delov sveta, ki pridejo v Belgijo na festival folklore. Obe pobjeta v krajevnem zboru, ki je po-braten z zborom iz Brkinov. Iz leta v leto si sledijo obiski. Enkrat v Slovenijo, drugič v Belgijo. Belgijski zbor se uči slovenske pesmi, slovenski pa belgijske. In ko se v

Kulturni dan v Genku

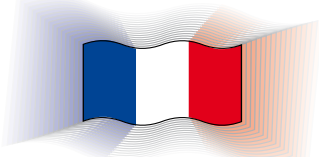

Pri Gorjupovih v Jemappes

eni ali drugi domovini srečajo, presenetljivo dobro skupaj zapojejo in se poveselijo, čeprav se večinoma prek govorjene besede ne morejo sporazumeti. Toda tam kjer je dobra volja in odprtost do različnega, je vse mogoče.

Kot duhovnik bi se rad zahvalil vsem družinam, ki me tako gostoljubno sprejmejo v svoje domove. Za izseljenske duhovnike mislim, da je to še posebno potrebna podpora. S hvaležnostjo se vas vseh spominjam v molitvi in se tudi sam priporočam vaši molitvi.

p. F. Bertolini

F R A N C I J A

PARIZ - CHÂTILLON

V soboto, 10. marca, je imelo Društvo Slovencev v Parizu svoj občni zbor, na katerem smo izvolili novega predsednika, in sicer Se-

bastiena Janeža iz druge generacije izseljenstva. Ob tej priložnosti smo se s hvaležnostjo spomnili vseh pokojnih ustanoviteljev in vodilnih članov Društva. »Potrditi zvestobo in sejati bodočnost,« je zapisal msg I. Čretnik, ko je postavil prve temelje Društva Slovencev v Parizu pred 46 leti. Zahvaljujemo se Evi Sultič, ki je bila deset let predsednica Društva, enako hvala tudi vsem ostalim članom društva za vse dobro, ki so ga storili za skupnost v teh desetih letih.

Odbor društva je bil v celoti zamenjan in je sestavljen iz dveh generacij, izvolili smo ga na prvi delovni seji odbora, 17. marca. Nova podpredsednica je Ana Vičič, taj-

nik Lucie Fernandes, pomožni tajnik Gregor Vidmar, blagajnik Miro Šuman, pomožni blagajnik Janez Avsec. Veseli smo svežih mladih moči in novih idej iz druge generacije, ki so lepo zastopani v vodilnem odboru.

Novi predsednik je jasno nakazal smernice novega odbora: »... Ena prvih nalog novega odbora bo razvijanje širjenja informacij po spletnih straneh, s tem upamo doseči čim večje število Slovencev vseh generacij v Franciji in po svetu. Druga naloga bo reorganizacija nekaterih členov statuta društva, da se prepreči vsakršna nepravilnost in kršenje prvotnih pravil in namena Društva. Vsi boste pravočasno obveščeni in boste lahko pripomogli s svojimi idejami, ko bomo sklicali izredni občni zbor. Trudili se bomo, da bodo narodne, moralne, etične in krščanske vrednote zastopane v sklopu delovanja Društva. Želimo sodelovati v lepem vzdušju in razumevanju s celotno skupnostjo, s katoliško misijo v Châtillonu, se držati slovenskih tradicij in delati v korist vseh generacij,« je poudaril Sebastien Janež, predsednik, in še dodal: »Ko sem bil otrok, sem veliko prejel od slovenske skupnosti, sedaj ji želim po

Odbor Društva Slovencev v Parizu

18 let Tatjane Janež

svojih zmožnostih vrniti in pomagati ...»

Da smo se mogli Slovenci kot narod obdržati v preteklosti, gre prav duhovnikom levja zasluga pri podpiranju društev. Če hočemo, da bodo prebiral naša potomci kroniko našega društva s ponosom, bomo storili v teh prelomnih časih vse, kar je v naši moči. Če se bomo znali v pravilni meri prilagoditi idejam in potrebam druge generacije in oni našim, in če bomo potrpežljivi, potem bomo lahko videli, da je v slogi moč.

»Zdaj imamo dve ribi in le pet hlebov, le kaj bomo rekli otrokom, ko bodo spraševali, zakaj smo zaspali ob setvi« (J. S.)

Vendar se moramo zavedati, »da se velikih reči ne more dobiti počeni« (V. Žakelj).

Upamo tudi, da se bo druga generacija ob tem, ko bo sodelovala pri društvenem delu, spotoma izpopolnjevala tudi v slovenskem jeziku in tako obdržala stik z narodovim izročilom in koreninami.

V nedeljo, 25. marca, smo imeli celodnevno srečanje v Châtillonu. Po maši smo se zbrali v dvorani, kjer nas je čakalo okusno kosilo, ki ga je pripravila gospa Marija Škrj s svojimi prijatelji. Dan je bil izredno prazničen, saj smo praznovali 18 let Tatjane Janež in 80 let gospoda Guština, dolgoletnega sodelavca slovenske katoliške misije. Gospod Guštin na žalost ni mogel priti na to slavo zaradi bolezni, zato smo mu šli nekateri voščiti na dom in mu izročili voščilnico, polno prijaznih sporočil, dobrih želja in zahvale; tudi na torto nismo pozabili,

Požrtvovalnemu Cirilu Guštinu za 80. obletnico

ki jo je pripravila gospa Slavica Sluban. Slavljenku in slavljenki voščimo vse najboljše in jima kličemo še na mnoga leta !!!

Dan so nam polepšale pevke iz Merlebacha, ki so zelo doživeto pelevale tudi med mašo. Praznovali smo tudi god sv. Jožefa, seveda Jožetov ni manjkalo, med njimi je bil tudi naš župnik. Vsem pristrčna hvala za lep dan; razšli smo se pozno popoldan z občutkom, da smo se ogreli ob skupnem ognjišču, kamor se radi vračamo s svojo popotno malho, ki je naša dragocena dediščina.

A. Vičič

FREYMING-MERLEBACH

Dnevi leta 2007 tečejo kot deroča voda, ki odnaša čas z nevidno brzico. Že je utonilo v večnost kar eno četrletje in ob tem drvenju časa mislimo na naše dogodke leta že od daleč. Srečanja se kar dotikajo, eno je za nami, že mislimo na prihodnje. O pustni nedelji je poskrbel že župnik Kamin, da so njene sledi zaznamovane v tretji št. Naše luči. To so naša vesela srečanja, ki pomenijo za nas spomin tradicije. V nedeljo, 25. februarja, se je odbor Društva prijateljev slovenske

Seja župnijskega sveta v Freyming-Merlebachu

katoliške misije srečal s člani. Dolžnost društva nas je združila. Prereševali smo vse dogodke leta in ugotovili, da je letno poročilo generalne seje, ki ga je podala gospa Christiana Hero, generalna tajnica, v francoskem jeziku, podtajnica gospa Fani Šumej v slovenskem jeziku, in finančno poročilo blagajničarke gospe Marije Mav nadvse pomembno, ker so dogodki leta 2006, ki smo ga pustili za seboj, marsikomu že pobegnili iz spomina. Stanje na kulturni in duhovni lestvici je pokazalo pozitivne rezultate.

Volitve odbora so se odvijale normalno, saj smo eno tretjino odbora na novo volili, kakor zahtevajo društvena pravila. Čeprav smo upoštevali, da nekateri člani odbora že leta igrajo svojo vlogo, ni pri volitvah prišlo do bistvenih sprememb. Lahko potrdim, da je osebe pri odboru zvesto svojim nalogam in zato nismo iskali velikih sprememb.

V odbor sta bila na novo sprejeta kot odbornika gospa Zorislava Wolff, roj. Fernažarič in gospod Franci Razpotnik.

Sejo smo zaključili ob prijetni zakuski in prijateljskem kozarčku ter

Občni zbor prijateljev Slovenske katoliške misije v Freymin-Merlebachu

se razšli z novimi perspektivami za leto 2007.

Nedeljo, 18. marca, smo zabeležili med spomine toplih srečanj, saj smo vključili praznovanje materinskega dne. Dan smo začeli s sveto mašo ob 10. uri in ker smo zajeli v tem dnevu tudi družinski dan, se je kapela sv. Jožefa napolnila z verniki do zadnjega kotička. Pri skupnem kosilu v dvorani smo se razveselili velikega števila članov društva in še veliko drugih gostov se je pridružilo. Čudili smo se glo-

boki prijateljski povezanosti in ljubezni, ki jo občuti velika združena družina.

Za vesel pečat tega dne in v počastitev vseh prisotnih mater sta pripravili program kar dve slovenski šoli, šola gospe Hero, pri slovenski misiji Freymin-Merlebach, in slovenska šola v sklopu dopolnilnega pouka župnika Kamina iz Aumetza.

Učenci slovenske šole gospe Hero so nam v programu dali čutiti, kako živa je ljubezen, ki prihaja od tam, kjer so slovenske korenine, in iz besed je vrel ponos, da so nasledniki otrok, ki jih je pestovalo naročje slovenske matere.

Šola gospoda Kamina iz Aumetza nam je v svojem programu zaigrala veselo igro »NAZAJ POD DOMAČI KROV«. Igra je bila izredno bogata in kakovostna. Občinstvo jim je z velikim aplavzom priznalo, da so pravi igralci. Z vsebino so nas popeljali v čas, ko so naši ljudje zapuščali domači kraj in se po-

Praznovanje sv. Jožefa po maši v Mericourtu

dajali v tujino, v Francijo. Družina je sledila delu in se razkropila. Toda srečna usoda se je družini nasmejala in jih spet vesele združila. S programom so poživali vzdušje popoldneva. Zares, bili so edinstveni.

Topla hvala gospe Hero in gospodu župniku Kaminu, ki sta organizirala in poskrbela za bogate in prijetne trenutke tega dne, prav tako vsem učencem obeh šol.

V znak spoštovanja in ljubezni smo vsaki materi poklonili pomladansko cvetlico primulo, ki so jo nesle na svoje domove kot žarek pomladi.

Bili smo pred dnevom praznika in našemu gospodu Jožetu Kaminu smo zaželeli, da bi ga njegov zavetnik varoval in spremljal vse njegove stopinje in veliko lepega med nami pri Slovenski misiji.

Jubilejni datumi si sledijo. Gospod Emile Turšič je 5. februarja praznoval 80-letnico. Kot zvestemu članu društva in rednemu gostu naših srečanj mu vsi pri Slovenski misiji želimo vse dobro in srečno v življenju. Gospod Turšič, želimo vam predvsem zdravja, da bi Vaš motorček telesa spet začel delovati kot najbolj zdravemu človeku in da bi preživel še veliko lepih trenutkov.

Čas nas opominja, da se bližamo mesecu maju. Marija nas vabi! Pridite 1. maja v velikem številu v Habsterdick na romanje k naši brezjanski kraljici, Materi nas vseh. Slovesna maša bo ob 10. uri. Opoldne se bo vsak romar lahko okrepčal s kosilom pri Slovenski misiji v Merlebachu.

N E M Č I J A

BERLIN

Jožefi in Dori so praznovali s »Sirenami«

V soboto, 17. marca, se je po berlinskih ulicah odvijal pohod tujcev skupaj s kardinalom. Njihova pot se je začela v cerkvi sv. Elizabete, se nadaljevala po ulicah do nuncijske cerkve sv. Janeza. V slovenski župniji pa je bila v gosteh odlična dekliška pevska skupina SIRENE s Homca pri Kamniku. SIRENE so pod vodstvom zborovodkinje Petre Grkman pele pri slovensko-nemški maši, ki jo je daroval dekan Edgar Kotzur, po maši pa pripravile čudovit, nepozaben koncert v čast sv. Jožefu, varuhu mladih družin, in s svojimi ubranimi glasovi navdušile vse poslušalce.

Po maši smo v veliki dvorani praznovali vse Jožefe in Jožice (Jožica Kuraj, Jože Radej, Jože Bonifarti,

Jože Horvat in še drugi) ter rojstni dan župnika Izidorja Pečovnika - Dorija. SIRENE so slavljencem tudi v dvorani zapele nekaj lepih pesmi in poskrbele za vedro razpoloženje, primerno postnemu času, Anton Bačovnik, predsednik ŽPS, pa je z izbranimi besedami vsem čestital.

Ob vseh praznovanjih pa ne smemo pozabiti na tiste člane slovenske katoliške skupnosti, ki Berlin počasi zapuščajo. Med njimi sta tudi Iva in Lucijan Brumnjak. Oba sta bila zvesta in delovna člana župnije in sta vedno rada pomagala pri prireditvah, velikokrat ponudila prenočišče gostom iz Slovenije, pripravila pogostitve ob praznikih, kot so božič, velika noč ... Iva je bila aktivna članica ŽPS, velikokrat je brala berilo pri maši, pomagala tudi drugim pri organizaciji prireditev. Sedaj se vračata v dolino Soče, v svoj raj pod Triglavom, v Bovec, kjer je Iva doma. Ob tej priložnosti se jima zahvaljujemo za vso dobroto, odprtost in pomoč ter jima želimo, da ju Bog obdari z dolgim in lepim življenjem ter blagoslovom.

Jožica Curk Župnik Izidor Pečovnik na odru med rojaki iz Škal pri Velenju

Materinski dan z Janezom Janšo Praznovanje dneva mamic vsako leto znova in vedno pripravijo samo moški, tako je bilo tudi v soboto, 24. marca. Priprave so potekale pod »taktirko« Antona Bačovnika. V gosteh so bili člani Kulturno-umetniškega društva Škale pri Velenju in ansambel AUBRECHT s pevko, ki je jodlala kot slavček in s svojim nastopom navdušila staro in mlado. KUD Škale je pripravilo lep program tako v cerkvi kot tudi v dvorani, kjer je bila postavljena razstava dveh umetnikov iz Šoštanjna, to sta Vojko Babič in Drago Šumnik - Luka, ki je razstavljal čudovit križev pot na steklu.

Po maši je materam v čast pripravil program tudi Slovenski dopolnilni pouk z učiteljico prof. Magdaleno Novak, ki je v Berlinu od začetka drugega polletja tega šolskega leta. Zelo spretno zna delati z otroki in dijaki ter vrtcem v okviru Ministrstva za šolstvo Republike Slovenije.

V veliki dvorani pa je zavladal pravi šok, ko je med nas prišel Janez Janša, predsednik Vlade Republike Slovenije, s spremljevalko, zdravnico Urško Bačovnik. To je bilo priznanje, kakršnega v 38-letni zgodovini slovenske župnije v Berlinu še nismo bili deležni! Urška je prišla obiskat svojega strica Antona Bačovnika in njegovo družino in seveda s seboj pripeljala prijatelja, slovenskega premierja. Bil je dobre volje, nasmejan in je čisto po domače nagovoril mamice in vse zbrane, popil vrček laškega piva, se fotografiral z otroki, ki so mu dobesedno skočili v naročje in za vrat. Ko se je malo umirilo, je žu-

pnik Dori gospodu Janši in njegovi spremljevalki pokazal Slomška v cerkvi, slovensko lipo na dvorišču in Slovenski dom - pravzaprav Slovenijo v Berlinu, kjer bo 30. junija posajena tudi sadika najstarejše trte na svetu, ki sicer lepo raste in tudi rodi v Mariboru.

Obisk predsednika slovenske vlade je bil nepozaben trenutek za vse čase. Ob zvokih ansambla Aubrecht in ob ploskanju je zapuščal dvorano in se vrnil nazaj v hotel, kjer so bili ob 50-letnici Evrope zbrani najvidnejši predstavniki evropskih držav.

Isti dan je Danijel Horvat s svojo družino prinesel h krstu sina Luka - Danijela Horvata. Bil je lep družinski praznik, botrici sta bili očetovi sestri Simona in Lucija Horvat - slednja se je že za vedno vrnila domov v lepo Prekmurje. Stari starši so bili zelo veseli in ponosni, še posebej Danijelov oče Štefan, ki je tudi član ŽPS in z ženo Vikico zelo aktiven v življenju in delu župnije. Krst malega Luka - Danijela je bil tudi lepo darilo mamic in babici in vsem materam za materinski dan.

M. Mošnik

ULM

Mnogo prezgodaj nas je zapustila Irena Biasini, rojena Borko.

»Glej opa, tista zvezda na nebu, ki tako lepo žari, je moja mama,« je komaj tri leta in pol star sinek s prstom kazal na jasno večerno nebo, posejano z neštetiimi zvezdami. Opa, ki bi se v tem trenutku od bolečine najraje razjokal, je zbral vse moči skupaj in malemu vnuku razlagal, da ga njegova mamica gle-

Pokojna Irena Biasini, rojena Borko

da iz nebes in da se bomo tam nekoč vsi zbrali.

Mlada mama, Irena Biasini, r. Borko 7. 1. 1974, je v sredo, 7. marca, za vedno zatisnila oči. Okrepčana z zakramenti svetega maziljenja je omahnila v božje naročje. Do zadnjega diha se je pogumno borila z neozdravljivo boleznijo. V težkih dnevih ji je ob strani stal mož, enako tudi starši in sorodniki. Od nje smo se poslovili v ponedeljek, 12. marca, na pokopališču v Novem Ulmu. Župnik Roman Kutin je v nagovoru poudaril, da je pokojna Irena črpala moč iz globoke vere v Boga. Ko je pred dvema letoma zvedela, da nosi v sebi neozdravljivo bolezen, se ni prepustila obupu. Dokler je mogla, je rada prihajala k maši, rada je prepevala in izžarevala veselje. Pogrešali jo bomo vsi, še najbolj pa tri leta in pol star sin Darij, sedemletna hčerka Romina in mož Alessandro.

RAVENSBURG

V večnost je odšel Stanko Vizlar. Stanko Vizlar je bil dolgoletni član slovenske skupnosti v Ravensbur-

Pokojni Stanko Vizlar

gu. Rodil se je 29. julija 1941 v Veliki vasi pri Krškem. V družini je bilo enajst otrok. Ko je Stanko odrastel, si je boljši kos kruha želel zaslužiti v Nemčiji, v Ravensburgu, kamor je prišel 25. aprila 1969. Po dobrih 38-ih letih se je 1. julija 2006 skupaj z ženo Anico vrnil v domovino, da bi v vasi Veniše, kjer sta si zgradila hišo, skupaj preživele jesen življenja. Toda božji načrti so bili drugačni. Stankovo zdravstveno stanje se je nenadoma poslabšalo. Posledica tega je bilo, da je v četrtek, 1. marca, nepričakovano zatisnil oči minljivemu svetu in jih odprl za večnost pri Bogu. Najožji družinski člani, sorodniki in številni prijatelji iz Ravensburga so se od pokojnikove žare s posmrtnimi ostanki zadnjikrat poslovili v ponedeljek, 5. marca, na pokopališču v Leskovcu pri Krškem.

R. Kutin

ESSEN

Dan mater in očetov in »zlati jubilej« faranov, ki so prišli v Porurje pred petdesetimi leti, smo obhajali na četrto nedeljo v postu.

Kmalu po osmi uri smo se začeli zbirati s celotnega področja obsežne župnije, nekateri so se pripeljali tudi več kot sto kilometrov daleč. Gospe Štefka Pirc in Mirica Šuster ter sodelavci so uredili dvorano, jo po domače okrasili in pripravili vse potrebno za 120 gostov. Farani so prinašali vseh vrst domačega peciva in pečenega mesa ter kisle zelje in krompirjevo solato.

Med tem so se rojaki pred cerkvijo spoznavali med seboj, saj se mnogi že več let niso videli. Ob 9.30 smo napolnili cerkev sv. Janeza Krstnika na Karlovem trgu v Altenessnu. Že pred mašo je iz nje donela ljudska postna pesem. Ker je bil med nami mešani pevski zbor »Slovenski cvet« iz Moersa, je pesem zvenela še lepše. Cerkev je bila zares polna. Sv. daritev je vodil gospod Martin Mlakar, ker je bil domači župnik odsoten zaradi pogreba. Med branjem božje besede in pridigo je bila priložnost za zakrament sprave. Med mašo smo prepevali postne in evharistične pesmi, darovanjsko in obhajilno je zapel zbor, ob koncu pa vsi skupaj

Marija skoz življenje. Spremljal je organist Geza Geber.

Spomin mi je nehote pohitel v preteklost. Pred petdesetimi leti tu še ni bilo slovenskega duhovnika. Za mlade slovenske rudarje je skrbel hrvaški duhovnik Lodeta. Ta je tudi spremljal škofa Gregorija Rožmana z g. Božidarjem Tensundernom na škofijo v Münster, da bi se dogovorili za sprejem slovenskega duhovnika. Ob tem obisku v Porurju je škof Gregorij Rožman praznoval zlato mašo v nedeljo, 21. junija, v Marijinem romarskem svetišču v Kevelaerju. NL 1957/št. 8-9/ na strani 11 poroča, da se je ob škofu slavljencu zbralo 10.000 rojakov iz Nemčije, Holandije, Belgije in celo iz Francije.

Leta 1957 je bilo samo v Essnu v samskih domovih 744 jugoslovenskih rudarjev. Večina seveda iz Slovenije. Jeseni je prišel v Essen g. dr. Janez Zdešar. Obiskoval je rojake po samskih domovih in vabil k maši vsako nedeljo ob 18. uri. Kaj vse se je zgodilo v teh petdesetih letih. Pri tokratni maši je bilo vsaj trideset tistih, ki so sami doživeli ustanovitev slovenske župnije, dru-

Slovenska skupnost na cvetno nedeljo na srečanju v Essnu

ge po vojni v Nemčiji. Molili smo: »Poslušaj naše prošnje in zahvale za vse dobro in hudo v preteklosti, sedanjosti in da bi Marija varovala naš rod doma in na tujem.«

Sledil je kulturni program, ki smo ga namenili materam in očetom. Po prisrčnem pozdravu nam je v nemščini spregovorila gospa Mirica Šuster. Vse je presenetila z globoko versko vsebino pomena praznovanja. Upam si zapisati, da je bil za vsakega udeleženca njen nagovor druga pridiga. Navzoči so to potrdili z dolgim ploskanjem. »Slovenski cvet in Slovenski fantje« so med recitali prepevali primerne pesmi. Gospe Marija Rostohar in Štefka Pirc ter učitelj Dušan Čegovnik so z občutkom recitali pesmi o materi in očetu. Dve smo izbrali iz NL, ki sta bili objavljeni leta 1957 in 1986. Zadnjo je napisala za materinski dan gospa Fanika Kešpret, ki že nekaj let živi z možem Andrejem v domovini. Oba sta od vsega začetka pela v zboru, sin Iztok pa je sedaj zborovodja.

Na oder je stopila gospa Anica Draksler, ki je bila do lanskega avgusta tajnica slovenske župnije. Zahvalili smo se ji za vestno opravljeno delo. Zdaj ko smo brez nje, šele občutimo, kaj vse je bila postorila. Hvala, gospa Draksler, za vse, kar ste storili dobrega in koristnega za župnijo.

Potem so prišli na vrsto naši zlati slavljenci. Poimensko smo jih poklicali na oder: Alojz Armuš, Jože Boben, Franc Borišek, Franc Čeplak, Jože Draksler, Franc Florjančič, Franc Habjanič, Marica Horžen, Janko Kampuš, Jože Krajnc, Franc Komac, Viktor Kre-

Janez Novak - 60-letnik iz Paderborna

mer, Adolf Kverh, Anete in Franc Nerat, Stanko Mislovič, Branka Svete, Franc Žlinder.

Izročili smo jim steklenico izvrstne domače kapljice in slovenski nagelj. Bilo je veliko veselja in radosti, ko so se po dolgih letih ponovno srečali. Ta dan jim bo ostal še dolgo v lepem spominu. Mnogi so trdili, da tako prisrčne prireditve Essen do tega dne še ni doživel.

Ne bi bilo prav, če ne bi na tem mestu omenil naših dolgoletih in izvrstnih sodelavcev. Bogu sem hvaležen za vsakega izmed njih. Dragi skrbniki, zapisani ste v knjigi, kjer se beležijo samo dobra dela. Hvala vam za vaše skrbno in vestno delo, da naša praznovanja tako lepo in prijetno uspevajo.

Na koncu naj zapišem še to. Tokratna prireditev v Essnu je bila tudi moja zadnja. Vesel sem, da je imel župnik in ŽPS čut za moj predlog, da vse stroške prireditve krije župnija. In to je tudi moja želja, naj bo tako tudi v bodoče. Ne pozabite!

Vesel in hvaležen sem Bogu, da mi je bilo dano triindvajset let služnja ljudem, h katerim me je poslal Bog. Dve leti bi še lahko ostal med vami, pa so odgovorni za pastora-

lo Slovencev v Nemčiji drugače odločili. Bog jih blagoslavljal!

Vsem, ki ste me poznali in vsakogar, ki sem mu storil nehote kaj slabega, prosim, odpustite mi. Ni bilo namerno. Saj pravi apostol sv. Pavel, da je treba evangelij oznanjati prilično ali neprilično. Vse zaradi evangelija! Vsem pa zagotavljam, da bom v dnevni molitvi brevirja še naprej molil za vas in prosil za vse božji blagoslov. Vse bralce NL pozdravlja in blagoslavlja prvi Slovenec - stalni diakon - Stanko Čeplak.

Srečanje škofa Felixa Genna na cvetno nedeljo z mladino. V mladinskem centru škofije v župniji sv. Alfreda v Kettwigu je bilo na cvetno nedeljo popoldan drugo škofijsko srečanje mladine s svojim škofom. Tudi tokrat so organizatorji povabili mlade iz župnij drugih narodov, ki živijo v tej škofiji.

Že plakat nas je navdušil, saj je bila na njem prav lepo vidna slovenska skupina z zastavami in napisom v slovenščini: »Ljubite se med seboj, kakor sem jaz vas ljubil.« Udeleženci prvega srečanja so nagovorili tudi sovrstnike, člane plesne skupine essenskega slovenskega društva »Bled«. Ti so bili nad

Essenški škof dr. Felix Genn na mladinskem srečanju 2007

udeležbo mladine silno prese-nečeni, saj kaj takega še niso doži-veli. Pri naši stojnici smo ponujali slovenske prospekte pa tudi do-mače dobrote.

Program je bil kar na prostem. Vr-stile so se mladinske skupine skav-tov in mladih iz Afrike, Azije in Ev-rope. Ob sončnem zahodu smo se zbrali s škofom Feliksom k večerni-cam. Prekrasen, mladini primeren program. Prepevali in molili smo v maternem jeziku navzočih. Čeprav je bil program dokaj obsežen, se mladim Štefki, Silviji, Simoni, An-dreju, Klemenu ni nikamor mudilo. Nabirko so organizatorji namenili za misijone v Afriki, za tiste ne-srečne otroke, ki so prisiljeni prij-e-ti za orožje. Za spomin pa smo prejeli križe, izrezane iz patron-skih vložkov. Dokaj pretresljivo.

Vesel sem bil vseh iz naše župnije. Navzoči so bili moji učenci, ki sem jih pred leti pripravljaj na prejem sv. birme. Upam, da vsega pač v življenju ne bodo pozabili. Zahva-ljujem pa se mamicam, ki so pri-pravile dobrote.

Pogreb. V petek, 30. marca, smo se v Gladbecku poslovili od **Antona Doberška**. Pokojni se je rodil 3. ju-

nija 1925 v Oplotnici pod Pohor-jem. Mladostna leta je preživel do-ma. Ob začetku vojne je bil mobili-ziran v nemško vojsko, vendar se je srečno vrnil v domači kraj.

Leta 1957 se je odpravil na tuje. V taborišču v Avstriji je spoznal svo-jo bodočo ženo Marijo Podja-veršek. Bil je rudar, Marica pa je dobila delo v Marijini bolnišnici v Altenessnu. Leta 1959 sta se po-ročila. V tem letu je prišel sem pr-vi slovenski duhovnik g. dr. Janez Zdešar. Mladoporočenca Marija in Anton Doberšek sta bila sedemin-dvajseti poročni par mlade sloven-ske župnije v Essnu. Anton je ostal zvest rudniku vse do upokojitve. Marica pa je skrbela za družino. Rodila sta se jima sinova Janko in Bogdan.

Anton je bil vedno pripravljen za vsako delo in s svojim plemenitim značajem je mnogim priskočil na pomoč. Bil je vedno dobre volje. Ni minila nedelja, da Doberškovih ne bi bilo k slovenski maši. Zadnjič je bil med nami v mesecu decembru. Takrat so mu tudi odkrili bolezen. Vdano in potrpežljivo je prenašal hude bolečine. Vedel je, da ne bo

mogel dolgo prenašati bolezn. Od-klonil je, da bi ga zadnje dni pelja-li v bolnišnico. Želel je umreti do-ma med svojimi.

Pri mojem zadnjem obisku, samo dan pred smrtjo, smo skupaj z že-no Marico molili, in imel sem občutek, da je spravljen z Bogom. Da se ne boji odhoda v večnost. »Dano mi je bilo 82 let lepega živ-ljenja. Ljubezen do žene in otrok mi je vedno znova dajala pogum in moram vam povedati: življenje je bilo lepo.« Zbrano je molil Gospo-dovo molitev. Pred odhodom sem ga tudi pokrižal. In za vse se mi je prav pristrčno zahvalil.

V mojem dolgoletnem diakonskem delu, prej v bolnišnici in zdaj v slo-venski župniji sem le redkokdaj srečeval umirajočega tako vdanega in potrpežljivega, kot je bil pokojni Anton. Domači bodo pogrešali lju-bega moža, skrbnega očeta in ded-ka. Slovensko občestvo v Essnu je izgubilo zvestega člana. V molitvi ostajamo povezani z večno ži-večimi vsi, ki žalujemo za njimi. Anton, uživaj pri Odrešeniku večni mir in pokoj.

Stanko Čeplak, diakon

Mladi iz Vietnama

Bralci Naše luči ne spreglejte vabila na letošnje binško srečanje, ki bo 27. maja. To srečanje bo letos v Essnu. Začne se ob 15. uri s sveto mašo v cerkvi sv. Gertrude na Rottstr. 37, 45141 ESSEN. Nadaljevanje veselega praznovanja bo v dvorani pod cerkvijo. Na obisku bo mešani pevski zbor iz Esidna v Belgiji »Slomšek«. Tudi prista domača glasba iz Slovenije bo popestrila in poživila razpoloženje. Povabite tudi svoje prijatelje. Veliko parkirišče je na voljo v bližini univerze. Lepo vabljeni! Pripravljali odbor z diakonom Stankom Čeplakom in župnikom Lojzeto Rajkom.

PADERBORN

V mesecu februarju je praznoval Janko Novak iz Paderborna 60. rojstni dan. Leta 1968 je prišel v Nemčijo, kjer je še danes zaposlen. Ko bo prišel čas upokojitve, se namerava vrniti domov v Maribor. Še na mnoga zdrava in srečna leta mu želijo njegovi najdražji. Čestitkam in dobrim željam se pridružuje tudi oltarno občestvo iz Güttersloha in cela župnija Essen!

Alojzij Rajk

FRANKFURT

S koncem marca se je postni čas prevesil v svoj zadnji del Gospodovega trpljenja v velikem tednu in v velikonočno jutro. Romarji v sveto-pisemske dežele pa se iz dneva v dan s hvaležnostjo spominjajo svojega potovanja po krajih našega Gospoda Jezusa Kristusa.

Na četrto postno nedeljo popoldne, 18. marca, smo imeli letošnje postno romanje v Marienthal pri Rüdesheimu, kraj okrog 70 kilo-

Skupina romarjev iz Frankfurta v Galileji na gori Tabor

metrov oddaljen od Frankfurta. Napoved vremena je bila že nekaj časa precej neugodna in tako je bila nedelja res deževna. Prvikrat v enajstih letih se je zgodilo, da nismo mogli imeti križevega pota zunaj ob kapelicah, ob posameznih postajah Kristusovega trpljenja, kakor jih poznamo iz te pobožnosti. Tudi nekoliko manj se nas je zbralo kot v preteklih letih, malo čez petdeset nas je bilo. Med nami je bil za to priložnost lazarist dr. Robert Petkovšek iz Ljubljane. Med križevim potom je bil v spovednici na voljo za zakrament spovedi, vodil je nedeljsko mašo in nas v pridigi nagovoril ob nedeljskem evangeliju o izgubljenem sinu. Seveda smo se po maši zbrali v romarski dvorani k malici in pogovoru. Med sabo pa smo imeli kar vrsto Jožetov in Jožic, ki so naslednji dan, ob prazniku sv. Jožefa, godovali. Seveda se je pozna ura za tiste zadnje, ki so dvorano pospravljali in pripeljane stvari odpeljali nazaj v Frankfurt, ob prihodu domov kar dobro poznala. Tudi naslednji dan, na praznik sv. Jožefa, je bil dr. Petkovšek še med nami. Pri večerni praznični maši nas je nagovoril in

nam predstavil osebo in lik sv. Jožefa.

Celo vrsto zadnjih let smo za cvetno nedeljo dobivali oljčne vejice iz Slovenije, letos pa smo žal ostali brez njih. Mnogi pa so se menda zanašali na to navado oljčnih vejic in si tudi zaradi tega najbrž niso pripravili nikakršnega zelenja za blagoslov. K sreči je gospa Rosenstein pred odhodom v Slovenijo pripravila nekaj več butaric; tako je lahko vsak dobil delček blagoslovljenega zelenja cvetne nedelje. V začetku marca, ravno na dan, ko smo se romarji vračali iz svete dežele, je praznovala 90-letnico svo-

90-letna Marija Schoener

jega življenja gospa Marija Schoener iz Frankfurta, sicer pa doma od Sv. Vida pri Ptujju. Že dolga leta je vdova in čeprav se ji je v zadnjih letih vid močno poslabšal, je še vedno krepka in še vedno sama živi v svojem stanovanju; sicer pa zanjo skrbi negovalna služba. Voščimo ji še lepa leta življenja.

Slovo takšno ...

Ob koncu aprila sta se Marija in Rudolf Bedenk preselila nazaj v Slovenijo v svoj dom v Ihanu pri Domžalah. Leta 1969 sta prišla v Frankfurt, kjer sta tudi ves čas ostala. Mož je delal vsa ta leta v tovarni pisalnih strojev Adler, gospa Marija pa je bila tudi prodajalka, nazadnje pa je delala v računovodstvu pri Adlerju. Z upokojitvijo se je bilo potrebno tudi odločiti, ali ostati tu ali se vrniti v Slovenijo. Odločitev, po eni strani prav gotovo ne lahka, je padla za domovino. Zato smo se od njiju na cvetno nedeljo tudi poslovili. Naj jima bodo dnevi v domovini lepi, verjamemo pa, da se bosta občasno še prikazala v Frankfurtu.

... in drugačno

Po prijavni službi je prišlo obvestilo, da je sredi februarja umrl 56-le-

Pokojni Darko Žilavec

tni Anton Pevec iz Sprendligena; pred tem je živel v Schoenecku, sicer pa je bil rojen v Ljubljani.

Dan po prazniku sv. Jožefa pa se je tragično končalo življenje komaj 20-letnega Darka Žilavca iz Frankfurta. Vest o njegovi smrti nas je vse močno presunila, saj ni bilo človeka pri maši zanj na tiho nedeljo, ki mu glas ne bi zadrhtel. Istočasno je doma v Sloveniji umrla tudi njegova stara mama, sicer očetova mama. Vrsto let je bil ministrant v naši župniji, sicer pa velik ljubitelj nogometa in tudi igra-

lec le-tega. Oba so v soboto pred tiho nedeljo pokopali v Domajincih pri Cankovi v Prekmurju.

Molimo za vse rajne, spominjajmo se jih z dobrimi deli, naj dospejo domov k Očetu.

rem

HAMBURG

Kar lepo število vernikov je prišlo k slovenski maši v cerkev sv. Bonifacija v mesecu marcu ter prisluhnilo globokemu evangeliju po Luku o očetu in njegovih dveh sinovih. S tem lepim odlomkom iz Svetega pisma nam je želel župnik Dori posredovati, da tudi mi pripravimo naša srca ter oprostimo tem, ki nam niso vedno želeli ali naredili dobro ter da se kot dobri kristjani pripravimo s sveto spovedjo na praznik Kristusovega vstajenja, veliko noč.

»Jožefi«, ki so bili tokrat po maši v središču pozornosti, so se razveselili naših godovnih čestitk in poskrbeli, da nihče ni ostal lačen in žejen. Tudi župnik Dori, ki je v mesecu marcu imel svoj osebni praznik, je z veseljem sprejel zapoznele čestitke in torto v dokaz, kako ga hamburška skupnost ceni. Kar štirje novi verniki so tokrat pristopili v našo skupnost. Večer je hitro minil v prijetnih pogovorih z novimi rojaki, pa tudi ob lepo zvečanem petju, s katerim smo »novincem« dokazali, da naših korenin nismo in ne bomo nikoli pozabili. Zanimive so bile njihove zgodbe, iz katerih smo zvedeli, da že toliko let živijo v Hamburgu ali okolici ter da so šele po naključju zvedeli za naše svete maše. Zato nam je slovenski lastnik trgovine »Balkan-

Marija in Rudolf Bedenk pred vrnitvijo v Slovenijo

Zakonca Metka in Dieter Zahlmann sta bila prvič med nami.

Jože Plevnik in župnik Dori sta dobra prijatelja.

magazin« na Lange Reihe 34, gospod Branko Vnuk, predlagal, naj naredimo lep oglas, ki ga bo pritr dil na vidno mesto in morda se nam bo na ta način rad pridružil še kak Slovenec, ki se občasno po javi v tej trgovini in katerega bi takšno povabilo nagovorilo.

Župnik Dori nas je po maši sezna nil s pomembno konferenco pri Sv. Jožefu v Celju, ki so se je udeležili vsi slovenski duhovniki, ki službu jejo zunaj Slovenije. Izročil nam je tudi pozdrave msgr. Janeza Puclja ter novega mariborskega pomo žnega škofa msgr. dr. Petra Štumpfa, narodnega ravnatelja za Slovence po svetu, kakor tudi poz drave vseh teh, ki so z nami na ta ali drugačen način povezani, tako tudi ljubljanski metropolit in

nadškof msgr. Alojz Uran. Z vese ljem bi jih radi pozdravili tudi kdaj med nami.

Župnik Dori nam je podrobno predstavil tudi pomen in 100-letno delovanje Rafaelove družbe. Pri vseh teh informacijah smo čutili, da smo tudi mi, ki smo že toliko let oddaljeni od domovine, doma vedno dobrodošli in da se nam ni tre ba bati, da po naši vrnitvi v domo vino ne bi bili »doma« več sprejeti. Vsi »novinci« so na koncu srečan ja po maši izjavili, da so jih naša druženja zelo pritegnila in da bodo vedno radi prihajali k svetim mašam ter v našo skupnost, kadar jim bosta služba in čas to do puščala.

DD

Torta za osebni praznik župnika Dorija

HILDESHEIM - ASEL

V nedeljo, 11. marca, smo imeli mašo v Erkerode blizu Braunschweiga, v hiši zakoncev Jožeta in Dragice Trop. Hoteli smo ju prese netiti, saj je Jože prav na ta dan praznoval svoj 80. rojstni dan, kar nam je tudi uspelo. Jože se je rodil 11. marca 1927 v Strmcu pri Veli ki Nedelji. Pri hiši je bilo enajst otrok, sedem deklet in štirje fantje. Jože je že od rojstva slep. Leta 1936 je prišel v dom slepih v Kočevje in tam končal osnovno šo lo. Po vojni je živel v Ljubljani, na to pa se usposobil za klavirskega uglaševalca v Zemunu pri Beogra du. Leta 1956 sta se z Dragico po ročila. Rodili so se jima trije otroci, hčerki Nevenka in Vesna ter sin Rado. Imata štiri vnukinje, Mojca, Aniko, Leo in Chiaro. Zelo sta pono snna nanje. Saj sta lahko! Mojca Erdmann je sopranistka in nasto pa na svetovnih odrih. Anika je zdravnica, poleg tega pa igra tudi več inštrumentov. V Nemčijo, na Bavarsko, sta prišla Jože in Dragi ca leta 1958 z dvema otrokoma. Jože se je zaposlil v tovarni klavir jev »Euterpe«, Langlau in uglaševal klavirje. Leta 1966 se je druž ino preselila v Braunschweig, kjer

Jože in Dragica Trop z družinskimi člani

je bil Jože do pokojnine zaposlen v svetovno znani firmi klavirjev Schimmel. V Erkerode so si zgradili lep dom, v katerem danes Jože in Dragica živita z najmlajšo hčerko Vesno in vnukinjo Chiaro. Oba sta bila redna obiskovalca slovenskih maš že od vsega začetka v Hildesheimu, kasneje pa v Aslu. Jože, ki je pri maši vedno igral na orgle, je to storil tudi to nedeljo, ko je župnik Izidor Pečovnik - Dori daroval sveto mašo v njihovi domači hiši. Po maši smo zapeli še lepe slovenske narodne. Tako rada sta prihaja k slovenskim mašam, da sta si za tem, ko Dragica iz zdravstvenih razlogov ni več mogla sama voziti, najela šoferja, ki ju je vozil do skoraj 90 km oddaljenega Asla. Dobro leto in pol pa tudi to ni več mogoče. Oba sta bila za našo skupnost velik božji dar, zato ju sedaj, ko jima zdravje več ne dovoljuje prihajati med nas, z župnikom Dorijem večkrat obiščemo na njunem domu. Jožetu smo hvaležni za vse lepe trenutke, ko smo z njim ob spremljavi orgel lahko prepevali Bogu v čast, Dragici pa, da je tako

rada prepevala z nami. Med mašo se jima je župnik Dori zahvalil za vso zvestobo, ki jo izkazujeta drug drugemu že več kot 50 let ter mnogo let tudi naši skupnosti ter jima v imenu nas vseh iskreno čestital in zaželel, da bi ostala še dolgo med nami. Bog vaju živi, Jože in Dragica!

Silva Weber

INGOLSTADT

V domovino sta se vrnila

Aprila sta se vrnila v domovino naša rojaka iz Erlangna, Ančka in Janez Kajdiž. Tako se je izteklo njuno dolgoletno bivanje in delo v tujini. Od nas sta se poslovila med petjem in solzami 31. marca po slovenski maši v Erlangnu. Vračata se na svojo prelepo Gorenjsko, kjer sta si v Žirovnici zgradila zelo lep dom. Oba sta rahlega zdravja in upamo, da se jima bo v zdravem gorenjskem okolju spet utrdilo. Ančki in Janezu se zahvaljujemo za njuno dolgoletno prijateljsko druženje, želimo jima srečno vrnitev v domovino ter dobro počutje v domačem kraju med svojci, znanci in prijatelji. Ohranili ju bomo v lepem spominu.

Erlangen. Ančka in Janez Kajdiž s hčerko in vnukom Janezom

Šestdesetletnik

Naš rojak in prijatelj Franc Bonjaj, imenovan Frenki, je 1. aprila (to ni prvoaprilska potegavščina) obhajal svoj okrogli rojstni dan. Rodil se je namreč 1. aprila 1947 v Okučanih, tam je preživel svoje otroštvo, se šolal in izučil za zidarja. Kot gradbenik je delal v več krajih po takratni Jugoslaviji. Vojaščino je služil v Makedoniji. Kmalu po vrnitvi od vojakov je v jeseni 1969 prišel prek trboveljskega podjetja IBT v Amberg, kjer se je zaposlil v Simensu. 9. aprila 1970 je prišla k Simensu v Amberg Ilijaševa Marija, doma iz Pišec. Prvi dan službe se je srečala s Frenkom, bila je ljubezen na prvi pogled. Zaljubljenost je prerastla v ljubezen in 10. aprila 1971 sta si v cerkvi svetega nadangela Mihaela na Pišecah podelila zakrament svetega zakona. Njuno življenje je bilo zaznamovano s težkimi preizkušnjami. 1974 se jima je rodil sinek Mišel, ki je še bil krščen, toda po dveh dneh je umrl. 31. januarja 1978 se jima je rodila hči Natalija; bil je zelo težek porod, da je viselo na nitki življenje mame in hčerke. Takrat so se zaobljubili, da bodo v zahvalo za preživetje zgradili kapelo, ki smo jo avgusta 1991 ob navzočnosti treh duhovnikov in mnogih gostov slovesno blagoslovili ob vhodu na dvorišče njihovega lepega doma v Podgorju pri Pišecah. Marija in Frenk se lepo dopolnjujeta in kljub mnogim težavam gledata vedro na življenje. Rada imata okrog sebe ljudi. Zato smo vedno znova njihovi dobrodošli gostje. Od 1. aprila je Frenk upokojenec. Frenki, za minuli rojstni dan pristrčno čestitamo in želi-

Amberg, Franci Bonjaj z ženo in hčerko pri maši

mo, da bi dolgo užival svoja brezskrbna leta upokojenca. Hvala za vzorno pričevanje, za prijateljstvo, gostoljubnost in vsa prijetna druženja.

Sedemdesetletnica

V petek, 13. aprila, je v Ingolstadtu obhajala svoj 70. rojstni dan Jožica Repina. Jožica se je rodila kot predzadnja v Gorjupovi družini petih deklet v Malečniku pri Mariboru, kjer je preživela svoje otroštvo in zgodnjo mladost. Tam jo je odkril Ferdo, jo zasnubil in 4. aprila 1956 sta se poročila v cerkvi sv. Petra v Malečniku. V zakonu sta se jima rodili hčeri, dvojčici, in po njima so prišli trije vnuki, dve vnukinji in en pravnuk. Ferdo je leta 1964 odšel na delo v Nemčijo. Toda Jožica ni dobila potnega lista,

rekli so ji, da ga bo dobila, ko se bo vrnil mož. Zato je naslednje leto na črno pobegnila s hčerkama čez mejo. Prišli so v Ingolstadt, kjer je Jožica preživela in delala vse do svoje upokojitve 1993. Jožica je nepogrešljiva pri vseh naših slovenskih mašah, praznovanjih, romanjih in izletih. S svojim toplim, prisrčnim in nagajivim nastopom nas je mnogokrat razvedrila in nasmejala. Odkar ji je 16. avgusta 2004 umrl mož Ferdo, še ni povsem prebolela njegove izgube. Jožici smo hvaležni za vse in ji čestitamo za njen sedemdeseti rojstni dan, želimo ji zdravja in zadovoljstva ter da bi še naprej ostala trdno povezana z našo župnijo. Bog jo živi še na mnogo zdrava leta!

S. Gajšek

Jožica Repina s sestrama Elico in Silvijo

MÜNCHEN

Ordinacija naravnega zdravljenja. Konec januarja sta brata Aleš in David Grojzdek odprla skupno zdravstveno ordinacijo naravnega zdravljenja v Grünwaldu, Hirtenweg 2. Ob otvoritvi se je zbrala precejšnja množica prijateljev, znancev, pa tudi strokovnjakov, kot so na primer terapevti in ma-

serji. Ta način zdravljenja obsega homeopatijo, zdravo prehrabeno posvetovanje s presnovo in individualne masaže. Oba zdravilca sta se izobraževala tri leta: starejši Aleš v Josef-Angerer-Schule v Münchnu, mlajši David pa v Samuel-Hahneman-Schule v Berlinu. Strokovno znanje zavzeto nadgrajujeta z rednimi seminarji iz teorije in prakse.

Brata Grojzdek sta pripravljena pomagati vsakemu človeku in se veselita vaših obiskov. Vse nadaljnje informacije dobite po telefonu: 089-620 30 796 ali 089-620 30 797; elektronski naslov: ales@grojzdek.de ali david@grojzdek.de.

Cvetna nedelja. Letošnje leto smo se na cvetno nedeljo že četrtrič udeležili škofijskega dneva mladih, ki je nekakšen odmev svetovnega dneva mladih. Priprave so se začele že decembra, ko je »Mladina 2000«, ki je organizator tega srečanja, vabila na prve sestanke. Našo župnijo smo prijavili za sodelovanje pri mašnem bogoslužju in pri dejavnostih v mladinskem centru. Marija in Roman Kozelj sta predstavila našo domovino v gorenjskih narodnih nošah in pri maši ob deseti uri v stolnici, ki jo je daroval kardinal Wetter, sta tudi prinesla

Brata David in Aleš Grojzdek se veselita nove ordinacije.

Zavzeto delo v delavnici slovenske skupine

darove na oltar. Maša se je začela s svečano procesijo okoli stolnice. Sledil je peti pasijon ter kardinalova pridiga, v kateri je podčrtal geslo srečanja: »Novo zapoved vam dam, da se ljubite med seboj! Kakor sem vas jaz ljubil, tako se tudi vi ljubite med seboj!« (Jn 13,34). Za kardinala smo pripravili tudi darila - okrašeno svečko ter slovensko butaro, kar sta mu Marija in Roman predala pri darovanju. Kardinal je prepoznal slovenski par po noši, saj je bil že v Sloveniji in je posebej toplo nagovoril pri našalca.

Popoldne se je začelo v mladinskem centru na Preysingstrasse s

kardinalovo katehezo. V njej je posebej še enkrat povzel že omenjeno od svetega očeta izbrano geslo za dan mladih v naši škofiji. Razložil je, če bomo doumeli ljubezen, katere smo deležni pri maši, potem bomo lahko tudi izpolnjevali Jezusovo zapoved, da se ljubimo med seboj. Mladi so bili nadvse navdušeni, saj je govoril njim razumljiv jezik.

Ko se je kardinal od nas poslovil, se je program nadaljeval z izpostavitvijo Najsvetejšega. Veliko mladih je v tišini eno uro častilo Najsvetejše. Istočasno pa so bili na voljo tudi duhovniki za osebno spoved.

V odmoru smo dobili kavo in pecivo. Tudi naše dobrodušne gospodinjne, gospa Gabrijela Gerber, Barbara Mars ter Lucija Tomšič, so se žrtvovale ter pripravile piškote in pecivo.

Po odmoru pa se je začelo za nas resno delo. Naša župnija je pripravila delavnico, v kateri smo krasili sveče. Ko so voditelji delavnice, Lucija Tomšič in njen mož Wolfgang, Barbara Alič, Petra Hulicius in Helena Požar, prišli v prostor, kjer naj bi delali, je tam že sedelo

Mladi umetniki so pokazali svoje spretnosti.

deset otrok, ki so že vsi sami zavzeto obdelovali svečke. S časom jih je bilo vedno več, tako da smo jih na koncu naštel kar 28. Nekateri so že znali krasiti svečke, drugim pa smo voditelji razložili in pomagali. Ura in pol, ki smo jo imeli na razpolago, je minila, kot bi trenil in ob sedmi uri je bilo okrašeno kar petdeset sveč. Otroci so se poslovili, mi pa smo pospravili prostor ter zadovoljni odšli domov.

Cvetna nedelja je bila letošnje leto zelo doživeta in upamo, da bomo tudi prihodnja leta lahko sodelovali pri tem dogodku. Vsem, ki ste pomagali, prisrčna hvala.

M. Bečan

STUTT GART

Drugi pevski seminar za cerkvene pevce iz Augsburga, Ulma, Ravensburga in Stuttgarta

Od petka, 23., do nedelje, 25. marca je v Nonnenhornu pri Bodenskem jezeru potekal pevski seminar za cerkvene pevce. Letos je bil to drugi pevski seminar. Po lanskoletnem srečanju, ki je navdušilo vse udeležence, so se na letošnji seminar prijavi skoraj vsi pevci,

Marija in Roman Kozelj

ki so imeli srečo, da so se seminarja udeležili že lansko leto. Nekaj pevk in pevcev je bilo novih.

Seminar je tako kot lansko leto vodil profesor Ivan Florjanc z Akademije za glasbo v Ljubljani. Pomagala mu je profesorica Elka Bratina, ki je tudi dirigentka in ima bogato izkušnjo z vodenjem zborov. Na seminarju je prevzela skrb za vokalno tehniko. Že v petek zvečer, ko so se pevci zbrali, sta voditelja udeležencem dala osnovna izhodišča za letošnji seminar. Petje slovenskih narodnih in verskih pesmi je oblikovalo slovenskega človeka, zato je prepevanje narodnih in cerkvenih melodij že kar v značaju slovenskega človeka. Fantje, ki so na prostem in v krogu zapeli podoknico, so nekaj značilno slovenskega. Ko skupaj zapojemo, stopimo spontano v harmonijo štiriglasja. Ta harmonija je za nas nekaj tipičnega in celo konstitutivnega.

In res, na seminarju se je ustvarila taka harmonija. To so poudarili tudi odgovorni gostitelji v Nonnenhornu. Po njihovih besedah so redkokdaj doživeli tako skupino, ki bi bila tako ubrana pri delu in v prostem času. V Familienwerk Nonnenhorn, kot se hiša imenuje, smo bili letos prvi gostje. Gostitelji so rekli, da bi si celo leto želeli takih gostov, ki bi bili delovni, organizirani, a hkrati tako veseli in sproščeni.

Sobotni program je bil natrpano deloven. Voditelja Ivan Florjanc in Elka Bratina sta celih deset ur obdelovala pevke in pevce, tako z vokalno tehniko kot tudi s poglobljanjem v vsebino pesmi, ki so bile na programu. Profesor Florjanc je za to priložnost posebej harmoniziral

Gregorčičevo pesem Veseli pastir (Zakrivljeno palico v roki), ki so jo udeleženci dokaj hitro osvojili. Na programu je bila tudi pesem, ki jo pojemo na veliki četrtek, Večerja zadnja je minila in spev, ki ga pojemo na cvetno ali oljčno nedeljo. Obe pesmi smo uvrstili v nedeljsko bogoslužje, ki je deloma potekalo v prelepi naravi, deloma pa v dvorani, kjer so bile pevske vaje. V nedeljo, 25. marca, je bila peta postna ali tiha nedelja. Evangelij je poročal o Jezusovem srečanju z ženo, ki so jo farizeji hoteli kamnati, a jo je Jezus s spretno gesto rešil: kdor izmed vas je brez greha, naj prvi vrže kamen vanjo! Ta evangelij smo uprizorili zunaj, na prostem. Nato smo v procesiji odšli na majhno vzpetino tik ob Bodenskem jezeru in se preselili na Oljsko goro, kjer je Jezus naročil dvema učencema, naj gresta v vas in privedeta oslička, na katerem bo pojezdil v Jeruzalem. Vnaprej smo tako s procesijo podoživeli cvetno ali oljčno nedeljo in sveto mašo sklenili z evharističnim bogoslužjem, ki je bil predokus velikega četrta, slavja Jezusove zadnje večerje. Naučene pesmi so obogatile bogoslužno srečanje in pevkam in pevcem dale občutek, da se niso zaman trudili. S sveto mašo in z nedeljskim kosilom smo sklenili pevski seminar, polni hvaležnih občutkov za skupno bivanje in prijateljstvo.

Nekdo mi je rekel, da bo sedaj lahko celo leto živel iz teh duhovno bogatih doživetij. Sam pa sem prepričan, da je bil duhovni nivo pevskega seminarja vsaj tako visok, kot je nivo bibličnih seminarjev, ki jih vsako leto prirejamo pred

začetkom adventnega časa, za konec tedna ob prazniku Kristusa kralja. Tudi letos nas to še čaka, in sicer v letu Svetega pisma. Tudi ta dogodek že nestrpnost pričakujemo.

Posebno slavje Jezusove zadnje večerje

Že nekaj let zapovrstjo se na veliki četrtek zbiramo v Slovenskem domu in na čisto domač način doživljamo skrivnost Jezusove zadnje večerje. Če se nas na cvetno nedeljo zbere več sto tako v Stuttgartu kot v okolici, nas je na veliki četrtek le peščica, toliko kot je bilo apostolov v dvorani zadnje večerje. Vsako leto so posebej povabljeni družine prvoobhajancev. Letos sta bili navzoči dve družini z dvema prvoobhajankama, Forjanovi in Goršetovi skupaj z nekaterimi dragocenimi in stalnimi sodelavci slovenske župnije v Stuttgartu. Mašno slavje je bilo prilagojeno doživljanju otrok. Lepo dekorirana miza zadnje večerje, s sveže pečenim hlebcom kruha in izbranim vinom, križ, trnjeva krona, Marija, jubilejna sveča, cvetlice iz slovenskega vrta, butarica cvetne nedelje in še drugo primerno okrasje so naredili vtis domačnosti, gostoljubnosti. Pesmi, ki smo jih izbrali za obhajanje maše maš, so nam pomagale doživljati veličino dogajanja pri Jezusovi postavitvi evahristije kot zakramenta duhovne hrane. Srečanje je potekalo kot kateheza, izčrpna razlaga obreda svete evahristije. Tako sta obe prvoobhajanki, Franziska in Bianca, skupaj s svojimi starši lahko ta večer doživljali srečo trenutka, ko bosta v nedeljo, 15. aprila, prvič sprejeli Jezusa v svoje srce. Tretja prvoobhajanka je

Forjanovi se pripravljajo na prvo sveto obhajilo hčerke Franziske z mašo za otroke.

bila odsotna, ker so s starši za velikonočne praznike odšli v Slovenijo. Po tej posebni praznični maši smo se zaustavili še na skupni večerji, ki jo za vsak veliki četrtek - namesto umivanja nog - pripravita domača duhovnika, župnik Zvone Štrubelj in župnik sodelavec, Igor Krašna. Večerja je bila lahka, morska solata, pašta s školjkami in školjke v omaki. Bolj kot dobra in okusna hrana je bilo žlahtno prijateljsko, domače slovensko vzdušje.

Jože Ješelnik je praznoval 60. rojstni dan

V soboto, 31. marca, je Jože Ješelnik s svojo družino in povabljenimi prijatelji praznoval svoj 60. življenjski jubilej. Dopolnil ga je v torek, 13. marca. Na praznovanje smo se zbrali v slovenskem gostišču v Stammheimu pri Stuttgartu. Jožetu in njegovi družini želimo veliko božjega blagoslova, zdravja in družinske sreče. Pa seveda še na mnoga leta!

Zora Klinc je obhajala svoj 80. rojstni dan

V ponedeljek, 9. aprila, je gospa Zora Klinc iz skupnosti v Aalnu ob-

Jože Ješelnik s svojo družino ob prazniku šestdesetih let

hajala svoj 80. življenjski jubilej. Rojena je bila istega dne leta 1927 v Planini pri Sevnici v družini Pavlič. V Nemčijo je prišla leta 1961. Že doma, v Sloveniji, se je poročila s Francem Klincem, v njuni družini sta se rodili dve hčerki. Pri Klinčevih je bilo, dokler je živel mož Franc, zbirališče Slovencev iz Aalna in okolice. Gospe Zori Klinc želimo še veliko zdravja, božjega blagoslova in sreče, ter še na mnoga leta!

Odprtje in blagoslov prostorov za alternativno medicino

Slovenska rojakinja Mojca Heneisen je v nedeljo, 11. marca, v Alfdorfu blizu Schwäbisch Gmünda odprla prostore za delovanje

Zora Klinc je obhajala svoj 80. življenjski jubilej.

zdravljenja po metodi alternativne medicine. Kot članica verske skupnosti v Schwäbisch Gmündu je za to priložnost po maši povabila župnika in zbrane vernike, da ji z blagoslovom in svojo navzočnostjo pomagajo pri začetku njenega projekta, za katerega se je usposabljala več let. Vse dobro in vso srečo ji želimo!

Krst Alise Seher

V soboto, 31. marca, je v cerkvi sv. Konrada v Stuttgartu prejela sveti krst Alisa Seher, tretji otrok mlade družine Seher. Alisi, bratoma Luisu in Leonu ter staršema želimo veliko božjega blagoslova, družinske sreče in veselja.

Odšli so

Branko Žoher je bil rojen 11. junija 1951 v Celju. Doma se je izšolal za krojača. V Nemčijo je prišel za očetom leta 1969. Njegov oče je delal v krojaški delavnici. Sin Branko se je najprej zaposlil pri njem kot krojač. Kmalu nato je dobil zaposlitev v tovarni Wandel und Golterman v Eningenu blizu Reutlingena. Leta 1976 je sklenil zakon z ženo Nado. V zakonu sta se jima rodila dva sinova. Branko

Blagoslov in odprtje prostorov za delovanje zdravljenja po metodi alternativne medicine.

Krst Alise Seher

Žoher je zaradi težke bolezni umrl premlad, od njega smo se poslovili na pokopališču v Eningenu, kjer je tudi pokopan. Ženi Nadi in sinovo-

Pokojni Branko Žoher

Pokojna Alojzija Senekovič

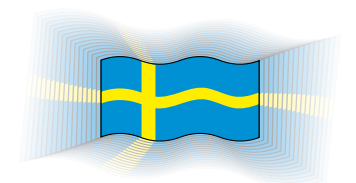
ma izrekamo iskreno sožalje in obljublamo spomin v molitvi.

Alojzija Senekovič se je rodila 29. julija 1942 v Šentjurju v Slovenskih goricah. V družini je bilo devet otrok, šest sester in trije bratje. Lojzka je bila peti otrok. Po poklicu je bila kuharica. V Nemčijo je prišla leta 1960. Dolgo je delala v svojem poklicu. Leta 1994 je bila operirana za rakom na pljučih. Po operaciji je dobro okrevala in je mogla delati naprej. Leta 2004 se ji je zdravje spet poslabšalo in zadnje mesece je veliko trpela. Stanovala je v svojem stanovanju skupaj s svojo sestro Julko Podjavoršek. V zadnjih tednih življenja so ji poleg Julke zvesto stali ob strani tudi sestra Milka in Vlasta ter nečakinja. Nekaj dni pred smrtjo, ko je bila še pri zavesti, jo je v spremstvu nekaterih vernikov in prijateljev obiskal slovenski župnik dr. Zvone Štrubelj in ji podelil zakramente za umirajoče.

Pokojna rojakinja Lojzka je ostala zvesta slovenski verski skupnosti, lepo pa se je vključila tudi v nemško župnijo sv. Martina v Albershausnu. Pridno je obiskovala ostarele in bolne ljudi. Umrla je v

soboto, 10. marca, ob 3. uri doma v Albershausnu. Slovo je bilo v torek, 14. marca, ob navzočnosti nemškega vikarja, gospoda Roberta Dürrbacha in našega duhovnika Cirila Turka. Obred je bil dvojezičen: slišalo se je nemško in slovensko petje, saj je bilo od obeh strani nepričakovano število udeležencev. K žalnemu slovesu so prišli tudi sorodniki iz Slovenije ter dve sestri in dva bata, ki živijo v Nemčiji.

župnik dr. Zvone Štrubelj

Š V E D S K A

45-letnica slovenske katoliške misije na Švedskem,

Vadstena, 26. maja 2007

Na binkoštno soboto, 26. maja 2007, bomo z začetkom slavnostne sv. maše ob 12. uri pri sestrah sv. Brigite Švedske v Vadstenu Slovenici z vse Švedske, skupaj z rojaki iz domovine in od drugod iz Evrope, slovesno praznovali 45-letnico ustanovitve SKM na Švedskem.

Slovenska skupnost iz Göteborga

Blagoslov velikonočnih jedil v Oltenu

Skupaj se bomo zahvaljevali za 45 let nenehnega delovanja slovenskih dušnih pastirjev v tej severnoevropski deželi. Slovesno somaševanje bo vodil mariborski pomožni škof msgr. dr. Peter Štumpf, ki je bil pri Slovenski škofovski konferenci imenovan za narodnega ravnatelja za Slovence po svetu, skupaj z duhovniki iz domovine in iz tujine.

Dobrodošli predstavniki slovenske države, predvsem rojaki z vse Švedske, da skupaj praznujemo, da skupaj romamo v Vadsteno in da se skupaj zahvalimo za vse prejete milosti ter obenem obnovimo našo zvestobo Bogu, Materi Božji in narodnim koreninam ter si izprosimo potrebnih nadaljnjih milosti, zdravja in božjega blagoslova. Vse generacije rojakov na Švedskem dobrodošle v Vadsteno in povabljeni k sodelovanju pri kulturnem programu v dvorani. Slovenska društva vaš duhovnik Zvone vabi, da organizirate prevoz v Vadsteno in tako omogočite tistim, ki nimajo svojega prevoza, da se lahko udeležijo praznovanja častitljive obletnice SKM na Švedskem. Prosim za darove za tombolo. Boglonaj!

Za prijetno počutje v dvorani bodo poskrbeli člani KD Grič z Dobja pri Planini. Tudi njim in vsem ostalim gostom dobrodošlica na Švedsko, da skupaj praznujemo častitljivi jubilej SKM.

vaš Zvone Podvinski

ŠVICA IN LIECHTENSTEIN

Engadinski dan

Tako smo poimenovali naše letno srečanje Slovencev iz retoromanske Švice, predvsem iz okolice St. Moritza. Tam živi nekaj slovenskih družin in posameznikov. Za njihovo občasno zbiranje in povezovanje se najbolj trudi gospa Meli Zraggen.

Tokrat smo se dobili prav na cvetno soboto, poleg domačih rojakov tudi nekaj gostov iz Züricha. Sneg se je že skoraj odtalil, temperature so se prijetno zvišale. Pristrčno srečanje z mašo in blagoslovom zelenja nas je združilo v premišljevanju Gospodovega trpljenja. Sv. mašo smo imeli kar v protestantski cerkvi v Cinous-Chelu, saj daleč naokoli ni katoliške cerkve. Bili

smo res kot ena večja družina, nič več nas ni bilo kot v zboru apostolov. A Jezus nas ni prešteval. On je bil med nami, ker smo bili njegovo občestvo.

Prijateljsko srečanje pa smo nadaljevali na domu naše Meli, kjer nas je čakalo veliko domačih dobrot in dobro kosilo.

»Mi bomo vztrajali naprej,« si pravimo. Z vsakim srečanjem smo si bolj blizu in vemo, da je to trud, ki je vreden blagoslova.

Prazniki vstajenja

V naših skupnostih nikoli ne moremo predvideti udeležbe. Posebej ne za praznike. Zato so preseñčenja še toliko lepša.

Najprej moram omeniti tisto praznično domačnost, ki jo naši rojaki vztrajno ohranjajo. To se odraža že v skrbni pripravi velikonočnih košaric za blagoslov velikonočnih jedil. Iz teh košaric veje pisan utrip domačnosti. Nobenih plastičnih vrečk ali kakršnekoli površnosti, ki me je včasih motila, ko sem še pred leti blagoslavljala jedila v domovini. Pri nas v Švici je bilo preprosto »po starem«. Pletene košarice, prekrte z bogato okrašenimi prtički z velikonočnimi in slo-

Miha rad prinese svojo košarico k blagoslovu v Olten.

Spomin na engadinski dan

venskimi motivi, zraven večkrat tudi šopek cvetja. Izraz globokega spoštovanja in hvaležnosti za božje darove. V »sodobnem« svetu je ta stara slovenska navada velikonočnega praznovanja zelo zgovorno znamenje.

Vrhunec našega dogajanja je bila vsekakor vstajenjska vigilija v Zürichu. Vem, da so mnogi v teh dneh tehtali, ali naj praznujejo v domovini ali v Švici. V Švici imajo po mnogih letih svoj dom in zato

želijo dragocene trenutke podeliti s svojimi otroki in vnuki. Kljub temu nisem pričakoval, da se nas bo k vigiliji v cerkvi Maria Lourdes zbralo kar blizu sto. Nekateri so prišli zelo od daleč, iz različnih naših skupnosti. Pečat lepoti bogoslužja pa sta dala tudi Janez Krt s trobento in naša organistka Marija Cesar. Prav tako so se dobro potrudili drugi sodelavci. Posebej Karel Semenič in Robert Leban, ki redno prevzameta vlogo ministrantov, in

Lidija Krsnik, ki je naša prostovoljna zakristanka.

Na sam velikonočni dan smo se zbrali tudi pri mašah v Amriswilu in v Bremgartnu pri Bernu. Povsod smo po maši skupaj zaužili blagoslovljena jedila in doživljali tisto krepost prve krščanske skupnosti, ki jo navajajo Apostolska dela: »Vse jim je bilo skupno.«

Naj velikonočni čas odmeva v naših srcih skozi vse leto, voščiti

župnik David

OZGANILA IZ NAŠIH ŽUPNIJ

NEMČIJA

Sv. maše v maju 2007:

STUTT GART, sv. Konrad: 6., 13. maja. V nedeljo, 20. maja, zaradi izleta v Italijo odpade.

BÖBLINGEN, sv. Bonifacij: 6. maja ob 9.45.

SCH. GMÜND, kapela sv. Jožefa: v soboto, 12. maja, ob 18. uri v Urbachu-materinski dan.

SCHORNDORF, kapela pri sestrah: v soboto, 12. maja, ob 18. uri v Urbachu-materinski dan.

AALEN, sv. Avguštin: v soboto, 12. maja, ob 18. uri v Urbachu-materinski dan.

HB-BÖCKINGEN, sv. Kilian: sobota, 26. maja, ob 17. uri.

OBERSTENFELD, Srce Jezusovo: 27. maja ob 9.00.

ESSLINGEN, sv. Elizabeta: 27. maja ob 17.00.

SLOVENSKI DOM: župnijska pisarna je odprta v torek in petek od 9.00 do 12.00. V torek, sredo in petek tudi od 16.00 do 19.00 ter vedno po maši.

SOBOTNA ŠOLA IN ŽUPNIJSKI VRTEC v Stuttgartu: v soboto, 5. maja, od 10.00 do 12.00. Od 16. do 20. maja za otroke župnijskega vrta in učence slovenske sobotne šole in njihove starše izlet v Italijo.

PODROČJE REUTLINGENA

BAD URACH, sv. Jožef: 5. maja ob 17. uri.

PFULLINGEN, sv. Wolfgang: v soboto, 5. maja, ob 17. uri: vabljeni k maši v Bad Urach.

Konzularni dnevi-Stuttgart, Sophienstr. 25/II so 10. in 31. maja, od 9.00 do 12.30 in od 13.00 do 16.00. Tel: 089/543-98-19.

ŠVEDSKA

V nedeljo, 6. 5., bosta sv. maši v Landskroni ob 12.30 in v Malmöju ob 16.30.

V petek, 11. 5., bo sv. maša v Borasu ob 18.00.

V nedeljo, 13. 5., bosta sv. maši v Halmstadu ob 9.30 in v Helsingborgu ob 17.00.

V nedeljo, 20. 5., bosta sv. maši v Jönköpingu ob 10. uri in v ANGEREDU ob 16.00.

V soboto, 26. 6., bo slovesna sv. maša v VADSTENI ob 12. uri; slovesno somaševanje.

V mesecu maju odpadejo sv. maše v Stockholmu, v Köpingu in v Örebroju, pridite v Vadsteno.

Anni Reinhardt: DOLGO POTOVANJE K TEBI

Danes je Skopje moderno mesto z orientalskimi značilnostmi, ki so pomešane s slovanskimi in turškimi kulturnimi primesmi. Gozdovi ceder in cipres, pastirji z ovčami na vzpetinah, konji na odprtih pašnikih, cvetoči svetlini, perice ob reki, volovske vprege z vozovi, naloženimi s senom, možje v kafiču, vse to lahko vidiš tam. Potem pa seveda lepa dekleta z dolgimi črnimi lasmi, ki jih spletejo v kite.«

»Te so ti bile posebej na očeh, kajne?«

»Ne, mama. Moraš razumeti, da je tam doli na jugu nek drug svet. Ampak ali veš, zakaj so postrvi v Ohridskem jezeru posute z rdečimi pikami?«

»Ne vem, povej vendar.«

»Po pripovedovanju so to krvave solze cesarja Samuela, ko je gledal trpljenje svojih 15.000 vojščakov, ki so se poraženi v bitki pri Strumi morali vdati cesarju Baziliju II., temu tako imenovanemu morilcu Bolgarov, ki jih je grozno kaznoval. Od vsake stotnije je dal oslepiti 99 vojščakov, le enemu je prizanesel, pa še temu je pustil samo eno oko, da bi lahko ostale odpeljal domov. Ko je car videl to trpljenje svojih vojakov, se je sesul od žalosti in čez dva dni umrl.«

»Zdaj pa prenehaj s tem, saj to je grozno, fant.«

»Tudi jaz sem zelo utrujen, mama. Lahko noč.«

V svoji zgornji sobi je odprl malo okence in bi bil najraje na ves glas zavpil: »Hvala, ljuba moja Gospa s Svetih gor, da sem spet doma. Takoj jutri te grem obiskat.« Utrujen je padel v posteljo in samo mesec, ki se je te dni sprehajal s svojim polnim licem po nebu, ga je opazoval skozi malo okence v snu.

Župnik Pikl je Ivanovemu namestniku dal štiri tedne prosto, ker je bil prepri-

čan, da bo Ivan prišel že takoj v nedeljo. Kako dobro ga je poznal. Ob pol šestih zjutraj je pozvonil pri vohodu, saj ni imel cerkvenega ključa.

»Ti si, Ivan!«

»Hvaljen Jezus Kristus,« je ta zajecjal.

»Amen,« mu je odgovoril župnik in krepko objel svojega cerkovnika.

»Gospod bodi zahvaljen, da si tu. In kako dolgo ostaneš?«

»Štiri tedne, gospod župnik.«

»Čudovito! Veliko si imava povedati.«

Tako je bil Ivan v cerkvi spet popolnoma v svojem poslu, kot da sploh ne bi bil toliko časa odsoten. Pri zajtrku v župnišču je opazil, da je Marija zelo bleda in nič kaj dobre volje. Da morda ni zbolela, mu je prišlo na misel potem, ko sta z Lukom bila na poti na Svete gore. Vprašati pa ni hotel kar takoj prvi dan.

Vse je teklo po starem kot nekdaj. Gostilničar na gori je prevzel Luka, onadva pa sta hitro usmerila korake navkreber, k nebeški Materi. Ko sta stala pred njenim tronom, sta pozabila na svet okrog in vsak s svojimi besedami tiho molila. Ivan je iz svoje torbe vzel svečo in jo prižgal Mariji: »Hvala, ljuba Gospa,« je zašepetal. »Prav rad bi ti prinesel največjo, pa saj veš, da sedaj nimam denarja. Imam te pa zelo rad.« Ta dan se je uvrstil Ivan med množico tistih romarjev, ki so prišli, da bi se zahavili. Tako dolgo se mu je tožilo po tem trenutku, pogrešal je sveto mašo in svete zakramente.

Se nadaljuje

Prisrčen sprejem pomožnega ljubljanskega škofa Jamnika in pevskega zbora iz Mirna pri Gorici med Slovenci v Milanu.

MIR

»Ta žoga je moja!«
 »Ne, moja je!«
 »Jaz sem jo našel. Moja je!«

Luka in Lučka sta si
 v laseh zaradi žoge.
 Nobeden noče popustiti
 in vsak zase trdita nekaj
 nasprotnega.

BLAGOR TISTIM, KI DELAJO ZA MIR

»Poskušajta se vendar spraviti,« svetuje mama. »Če si žogo med seboj delita in se skupaj igrata z njo, bo obema lepo. Če jo ima samo eden, se bosta oba dolgočasila.«

PIHAMO PERO

Ta igra je za dva, tri, štiri ali še več otrok ali odraslih.

S pihanjem poskušamo obdržati lahko pero v zraku. To lahko počnemo tudi z balončkom, ki ga bomo poskušali obdržati v zraku z rokami.

Take igre krepijo skupinskega duha in ustvarjajo ozračje, kjer se izognemo tekmovalnosti in sporom.

Policist na letnem dopustu. Vstopi v hotel, se zgledi v recepciji, prevzame ključ od sobe in se s kovčki v rokah napoti proti dvigalu. Vrata dvigala so odprta in policist vstopi. Nato pa čaka, čaka in čaka. K dvigalu pristopi receptor in ga vpraša:

»Na kaj pa čakate?«

»Na ostale vendar!«

»Katero?«

»No, saj tukaj piše, da je za osem oseb!«

☉

Zidar Janez na zavodu za zaposlovanje.

»Pet gradbišč sem vam že našel, kjer bi lahko delali, pa niste še nikjer začeli z delom!«

»Saj nisem mogel! Pred vsakim gradbiščem je napis: Vstop nezaposlenim prepovedan!«

☉

»Kateri mesec ima 28 dni?« vpraša učiteljica.

»Vsi!« se oglasi iz klopi.

☉

V generalštab pokličejo vojaka - mornarja z name-
nom, da ga odlikujejo, ker je edini preživel brodolom
vojaške ladje.

»Vi ste torej edini mornar, ki je preživel brodolom?«

»Da, gospod.«

»Čestitam! Povejte, kako se vam je to posrečilo?«

»Zelo preprosto, gospod. Takrat sem bil na letnem do-
pustu.«

☉

Janez se je med popotovanjem po Evropi ustavil v
manjšem škotskem mestu. Ceste so bile opustele, ni-
kjer nikogar. V centru mesta zagleda policista in ga
vpraša, kaj se dogaja?«

»Rdeči križ pobira prostovoljne prispevke po ulici.«

Naslednji dan je bila na ulicah množica ljudi. Mimi-
dočega vpraša, kaj pomeni ta množica.

»Danes Rdeči križ pobira prostovoljne prispevke po
domovih.«

☉

Študenta se pogovarjata o stanovanjskih razmerah.

»Kaj imaš res tako majhno sobico, kot pravijo?«

»Ja, kadar posije sonce, jo moram zapustiti.«

☉

Pacient zdravniku:

»Slišim glasove, pa ne vidim nikogar.«

»Kdaj pa se vam to dogaja?«

»Ko telefoniram.«

KRIŽANKA 705

1	2	3	4	5	6	7	8
						□	
9						10	
11						□	12
13			□	14		15	
□	16		17		□	18	□
19	□	20		□	21		22
23	24		□	25			
26		□	27			□	28
29		30			□	31	
32					33		□
34							

VODORAVNO: 1. dežela, kamor je Bog poslal Abrahama, da bi tam daroval sina Izaka, 7. avtomobilna oznaka za Mursko Soboto, 9. judovsko mesto, rojstni kraj Jožefa iz A...., ki je od Pilata izprosil Jezusovo telo, da ga je pokopal, 11. tanke in podolgovate ploščice iz lesa ali kovine, 12. Adam Malysz, 13. skrajšano žensko ime, 14. med seboj povezane žive celice, 16. prebivalka Irske, 18. Vladimir Kralj, 19. enaindvajseta črka slovenske abecede, 20. Jernej Kopitar, 21. ajati (velelniška oblika), 23. francoska beseda za kralja, 25. okrogel prostor za nastope in tekme, 26. prvi dve črki, 27. merilec časa, 28. Janko Novak, 29. telesa, ki jih omejujeta dva kroga in plašč, 31. športna disciplina, 32. prvina, 34. prihod ljudi na kraj, kjer ostanejo in si uredijo bivalne prostore.

NAVPIČNO: 1. in 19. slovensko ime za maj, 2. ljudje, ki orjejo, 3. ustvarjalci rim, slabšalno ime za pesnike, 4. beseda, s katero razločimo človeka od drugih, 5. kraj, kjer so se tri zavezniške sile dogovorile za vplivna področja po drugi svetovni vojni, 6. očka, 7. mačji glasovi, 8. karantanski kralj, 10. šesta črka slovenske abecede, 15. pomrznjena rosa na vejah ali travi, 17. avtomobilna oznaka za Krško, 21. velika živobarvna papiga z dolgim repom, 22. pridevniška oblika imena Janko, 24. pas zemlje ob morju, 25. pralni prašek, 27. huda neurja, ki povzročijo veliko škodo, 30. snov, iz katere so drevesa, 31. tri enake črke, 33. nikanica

REŠITEV KRIŽANKE 704: SVETOPOLK, VELIKA NOČ, ILIČ, REP, LIJAST, AA, OKARINA, L, PI, I, ELZA, RP, CAR, LS, EE, AR, LIK, JTA, OMAKA, KERAMIKA, AKADEMIJA

701A12 - Dragi rojaki! Za Vašo SELITEV v domovino se Vam toplo priporočamo. – Naš naslov: Gebr. HORŽEN, Möbeltransporte, Herderstraße 36, D-40721 Hilden pri Düsseldorfu. (Telefon 02 1 03 / 44 5 62). – Informacije dobite pisno ali po telefonu v slovenščini ali nemščini.

705A01 - Upokojenca iz okolice Velenja, ki živita v dvostanovanjski hiši, nudita opremljeno stanovanje paru ali posamezniku, ki se želi preseliti iz tujine. Želita si medsebojne pomoči in druženja. Tel. 03 589 36 80.

POGLED V ARHIV NAŠE LUČI NL 5/1977

Predragi moji farani!

Ko prihajamo skupaj in sem in tja tudi nekaj dlje skupaj ostajamo, opažam, da nekateri starši govore s svojimi otroki po tuje. Ne le, da me to zelo boli, to je po mojem mnenju kratko in malo narobe. Vem za razloge takega ravnanja: da ne bodo imeli otroci nekoč težav, če ostanejo v tujini, s tujim jezikom, pa da jih ne bo treba biti sram, da niso domačini... In vendar je takšno početje povsem zgrešeno.

Kar zadeva misel, da bi moralo biti nekoga sram, ker je te in

te narodnosti in ne druge, no, to je komaj vredno kakšne besede. Kot da bi moralo biti smreko sram, da je smreka, in bor, da je bor. Hočem reči: danosti so danosti, brez naših zaslug in krivd. In danosti sprejeti je edino modro.

Več premisleka je vreden strah, češ da otroci ne bodo znali jezika dežele, ki bo postala njihova druga domovina, če bodo govorili starši s njimi po domače. A tudi ta strah je nepotreben, skušnija ga je že zdavnaj ovrgla... Nekateri starši se boje, da bi bila dva jezika za njihove otroke prevelika psihična obremenitev. Psihologi odgovarjajo, da ni za otroka nobeno duševno breme, če govori v določenih prostorih en jezik, v drugih pa drugega.

Zanimive slovenske povezave po svetu

Zamejci na internetu

miran.pecenik.com/ts/zamejci/index.htm

Katoliška Cerkev v Sloveniji

www.rkc.si

Mariborska škofija

mb.rkc.si

Vlada Republike Slovenije

www.sigov.si

Koroški tednik NEDELJA

www.nedelja.at

Katoliški tednik DRUŽINA

www.druzina.si

Mesečnik OGNJIŠČE

www.ognjisce.si

Izseljensko društvo SLOVENIJA V SVETU

www.drustvo-svs.si

GLAS SLOVENIJE iz Avstralije

www.glasslovenije.com.au/

glas-slovenije.htm

Slovenske mladinske organizacije

v ARGENTINI

www.sdo-sfz.com.ar

Novi glas, tednik Slovencev v Italiji

www.noviglas.it

VEČER, časnik

www.vecer.si/

Slovenska tiskovna agencija

www.sta.si

RTV Slovenije

www.rtvsllo.si

DELO, časnik

www.delo.si

Dnevne novice

www.siol.net

Zanimiva spletna stran s slikami iz

Vojvodine in Slovenije

community.webshots.com/user/janezmu

ali o zavodu v madžarščini:

www.emmausz.com

Iskalnik

<http://www.najdi.si/>

Telefonski imenik v Sloveniji

<http://tis.telekom.si/>

Slovenska turistična agencija

<http://www.slovenia-tourism.si/intro/>

Oddaja Slovcem po svetu in domovini

<http://radio.ognjisce.si/oddaje/ssd.php>

Slovar slovenskega knjižnega jezika

<http://bos.zrc-sazu.si/sskj.html>

Dobrodošli doma

<http://www.creativ.si/tourist/>

Mohorjeva družba Celje

<http://www.mohorjeva.org/>

Gorenjski glas

<http://www.gorenjski.glas.si/>

Ministrstvo za šolstvo in šport

<http://www.mszs.si/slo/>

Oglas sme obsegati največ 50 besed. Cena oglasa je 20 EUR za enkratno objavo. Vsaka beseda od 50 dalje stane 0,50 EUR. Celoletna objava z isto vsebino je 150 EUR. Z večkratno zaporedno objavo narašča tudi popust. Oglašje sprejemamo do 5. v mesecu za naslednjo izdajo. Plačilo pri poverjenikih, slovenskih župnijah ali na uredništvu.

NAŠA LUČ

Glasilo Zveze slovenskih izseljenskih duhovnikov, diakonov in pastoralnih sodelavcev v Evropi za verska, kulturna in narodna vprašanja

Izdajatelj in založnik: DRUŽINA, SI-1000 Ljubljana, p. p. 95 • Glavni urednik: Janez Pucelj, München, Nemčija • Odgovorni urednik: Ljubo Bekš, Ljubljana • Uredništvo: Naša luč, Poljanska c. 2, SI-1000 Ljubljana, tel.: 01/438-30-50, faks: 01/438-30-55 • Uprava: Krekov trg 1, SI-1000 Ljubljana, tel. 01/231-32-41, E-naslov: beksl@siol.net, E-naslov: zveza-sid@msn.com
 NAROČNINA (v valuti zadevne države): Evropska zveza 27 EUR • Švedska 248 SEK • Švica 42 SFR • Velika Britanija 18 GBP • Avstralija 44 AUD • Kanada 39 CAD • ZDA 34 USD • Hrvaška 198 HRK
 V ceno izvoda je vračunan 8,5 % DDV. • Revija izhaja tudi s finančno pomočjo Ministrstva za kulturo.
 Naročnino lahko plačate pri poverjenikih ali na upravi. **Transakcijski račun pri NLB d.d.:** 02014-0015204714, DRUŽINA, d.o.o., s pripisom za Našo luč, IBAN SI56020140015204714, SWIFT LJBASI2X • **Devizni račun pri NLB d.d.:** 01000-0000200097-140-7100-1189115. • Nove naročnike sprejemajo poverjeniki in uprava. **Grafična priprava:** Atelje Villa, d.o.o., Il. Bistrica • **Tisk:** Formatisk, d.o.o.

ZVEZA SLOVENSКИH IZSELJENSKИH DUHOVNIKOV, DIAKONOV IN PASTORALNIH SODELAVCEV V EVROPI

ANGLIJA

SLOVENSKA KATOLIŠKA MISIJA LONDON
62, Offley Road, LONDON SW9 0LS
T/F (*44) 020. 7735 6655
spletna stran: <http://home.btconnect.com/skm-London/>
župnik: **Stanislav Cikaneč**
e-naslov: cikaneč@msn.com

AVSTRILA

SLOVENSKI PASTORALNI CENTER DUNAJ
Einsiedlergasse 9-11, 1050 WIEN
T (*43) 01. 5442 575, F (*43) 01. 5442 575 13
župnik in delegat: **Anton Štekl**
e-naslov: toni.stekl@gmail.com

SLOVENSKA KATOLIŠKA MISIJA LINZ
župnik: **Anton Štekl** (glej Dunaj)
informacije: **Anton Zore**, T 07. 3230 4588

SLOVENSKA KATOLIŠKA MISIJA GRADEC
Mariahilferplatz 3, 8020 GRAZ
T (*43) 0316. 7131 6924
župnik: **p. mag. Jože Lampret**

SLOVENSKA ŽUPNIJA VORARLBERG
Kirchweg 6, 6841 MÄDER, Vorarlberg
T (*43) 05. 5236 2166, F (*43) 05. 52 36 21 666
M (*43) 066. 4526 0667
župnik: **Janez Žagar**

SLOVENSKA KAT. MISIJA SPITTAL
Drau Marienkapelle, Villacherstr., SPITTAL
župnik: **mag. Jože Andolšek**
Št. Primož 65, 9123 Št. Primož
T (*43) 042. 3927 19

BELGIJA - NIZOZEMSKA

SLOVENSKA KATOLIŠKA MISIJA EISDEN
Guill. Lambert laan 36, 3630 EISDEN
T/F (*32) 089. 7622 01, M 0476. 8621 60
župnik: **p. Franček Bertolini**
e-naslov: francesco.bertolini@rkc.si

SLOV. PASTORALNI CENTER BRUSELJ
Av. Couronne 206 Ixelle, 1050 BRUXELLES
T/F: (*32) 02. 6477 106
župnik: **p. Franček Bertolini**
e-naslov: francesco.bertolini@rkc.si

FRANCIJA

SLOVENSKA KATOLIŠKA MISIJA PARIZ
3, Impasse Hoche, 92320 CHATILLON
T (*33) 1 42 53 64 43,
župnik in delegat: **Jože Kamin**
e-naslov: kaminjoseph@aol.com

SLOVENSKA KAT. MISIJA MERLEBACH
14, r. du 5 Decembre, 57800 MERLEBACH
T (*33) 03. 8781 4782,
T mlin (*33) 03. 8701 0701
župnik in delegat: **Jože Kamin**,
e-naslov: kaminjoseph@aol.com

duhovnik v pokoj: **Anton Dejak**
9, rue Saint Gorgon, 57710 AUMETZ
tel. (*33) 03. 8291 8506

SLOVENSKA KATOLIŠKA MISIJA NICA
6, rue Vernier, 06000 NICE
T (*33) 04. 9388 5851
župnik: **Štefan Čukman**

HRVAŠKA

SLOVENSKA KAT. SKUPNOST ZAGREB
oskrbovana iz Slovenije. Informacije:
dekan **Anton Trpin**, T (*386) 07. 3380 015
Trubarjeva 1, 8310 Sentjernej
e-naslov: zupnija.sentjernej@rkc.si

ITALIJA

SLOVENSKA KATOLIŠKA SKUPNOST RIM
Via Appia Nuova 884, 00178 ROMA
T (*39) 06.7184 744, F 06. 7187 282
rektor **msgr. dr. Joško Pirc**
e-naslov: rettore@slovenik.it

SLOVENSKA KAT. SKUPNOST MILANO
cerkev Corpus Domini, ul. Canova 4
župnik: **Karel Bolčina**, T (*39) 0481. 21849
M 0338. 1958 889, F 0481. 5192 17
Trg sv. Andreja 1/a, 34170 Gorica/Italija
e-naslov: donkarel@tiscali.it
informacije: **K. Donno**, T 02. 3800 8218

NEMČIJA

SLOVENSKA DELEGATURA
Liebigstr. 10, 80538 MÜNCHEN
T (*49) 089.2193 7900, M 0173.9876 372
F (*49) 089. 2193 79016
e-naslov: zveza-sid@msn.com
delegat: **msgr. Janez Pucelj**
e-naslov: jpucej@msn.com

SLOVENSKA KATOLIŠKA MISIJA BERLIN
Kolonnenstr. 38, 10829 BERLIN
T (*49) 030. 7845 066, T 030. 7881 924
F 030. 7883 339
spletna stran: www.skemberlin.de
župnik: **Izidor Pečovnik**
e-naslov: dori@skemberlin.de

SLOVENSKA KATOLIŠKA MISIJA ESSEN
Bausemshorst 2, 45329 ESSEN
T (*49) 0201. 3641 513
T/F (*49) 0201. 3641 804
spl. stran: www.slomisija-essen.de
župnik: **Alojzij Rajk**
M (*49) (0)173/340.82.95
e-naslov: skm.essen@freenet.de
alozij.rajk@rkc.si

diakon: **Stanislav Čepлак**
e-naslov: ceplak@gmx.de

za Slovence v nadškofiji Köln
odgovoren delegat **Janez Pucelj**
pomaga **Martin Mlakar**

SLOVENSKA KAT. ŽUPNIJA FRANKFURT
Mathildenstr. 30 a, 60599 FRANKFURT
T (*49) 069. 6365 48, F 069. 6330 7632
spletna stran: www.skg-frankfurt.de
župnik: **Martin Retelj**
e-naslov: martin@skg-frankfurt.de

SLOVENSKA KAT. MISIJA MANNHEIM
Römerstrasse 32, 68259 MANNHEIM
T (*49) 0621. 285 00, F 0621. 7152 106
Spl. stran: www.skm-mannheim.de
župnik: **Janez Modic**
e-naslov: janez@skm-mannheim.de

SLOVENSKA KAT. MISIJA INGOLSTADT
Aventinstr. 25, 85051 INGOLSTADT
T (*49) 0841. 590 76, T/F 0841. 9206 95
župnik: **Stanislav Gajšek**
e-naslov: stanislav.gajsek@gmx.net

SLOVENSKA KAT. MISIJA STUTTART
Staffenbergstr. 64, 70184 STUTTART
T (*49) 0711. 2328 91, M 0178. 4417 675
F (*49) 0711. 2361 331
spletna stran: www.skm-stuttgart.de
župnik: **dr. Zvone Štrubelj**
e-naslov: zvones@gmx.de
župnik-sodelavec: **Igor Krašna**
Am Lehenweg 18, 70180 Stuttgart
tel. (*49) 0711. 3417 720
e-naslov: januarij@hotmail.com

SLOVENSKA KAT. MISIJA AUGSBURG
Klausenberg 7c, 86199 AUGSBURG
T/F (*49) 0821. 979 13, M 0173.5937 313
župnik: **Roman Kutin**
e-naslov: roman.kutin@gmx.net

SLOVENSKA KATOLIŠKA MISIJA ULM
Neukirchenweg 63 A, 89077 ULM
T (*49) 0731 - 37 99 670
župnik: **Roman Kutin**, (glej Augsburg)
voditelj: **dr. Marko Dvořak**
e-naslov: marko.dvorak@t-online.de

SLOVENSKA KAT. MISIJA MÜNCHEN
Liebigstr. 10, 80538 MÜNCHEN
T (*49) 089. 2219 41, F 089. 2193 79016
e-naslov: slowenischsprachige-mission.muenchen@erzbistum-muenchen.de
spletna stran: www.skm-muenchen.de
župnik: **Marjan Bečan**
e-naslov: mbecan@erzbistum-muenchen.de
pastoralni sodelavec **Slavko Kessler**
e-nasl.: skessler@erzbistum-muenchen.de

SRBIJA

SLOVENSKA KAT. SKUPNOST BEOGRAD
Hadži Milentija 75, 11000 BEOGRAD
T (*381) 11 308 55 85, F (*381) 11 308 55 84
župnik: **msgr. Jože Hauptman**

ŠVEDSKA

SLOVENSKA KAT. MISIJA GÖTEBORG
Parkgatan 14, 411 38 GÖTEBORG
T/F (*46) 031. 7115 421,
spletna stran: www.slovenskamisija.org
župnik: **Zvone Podvinski**
e-naslov: zvone@kristuskonungen.se
zvone.podvinski@rkc.si

ŠVICIA - LIECHTENSTEIN

SLOVENSKA KATOLIŠKA MISIJA ZÜRICH
Hallwylstrasse 60, 8004 ZÜRICH
T (*41) 044.3013 132, M 079. 7773 948
F (*41) 044. 3030 788
spletna stran: www.slomisija.ch
župnik: **mag. David Taljat**
e-naslov: taljat.david@econophone.ch

Pevski seminar za cerkvene pevce

iz Augsburga, Ulma, Ravensburga in Stuttgarta v Nonnenhornu

Udeleženci pevskega seminarja v Nonnenhornu

Del nedeljske maše je potekal v naravi.

Med doživeto nedeljsko mašo na seminarju

Glas je potrebno sprostiti. Prof. Ivan Florjanc na zadnji vaji pevskega seminarja

Med pevkami tudi nemško govoreča udeleženka Gudrum

Pevski seminar je toplo ogrel zakonca iz Augsburga.

Branje not je včasih težko, a potrebno.

Trije nerazdružni prijatelji, Jože Ješelnik, Franc Leben in Ivan Čampa

